

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Ústav pedagogiky a sociálních studií

Bakalářská práce

Radka Vrtková

Vulgarita v komunikaci mládeže v učňovském zařízení na Střední odborné škole
a Středním odborném učilišti zemědělském v Horních Heřmanicích

Olomouc 2013

vedoucí práce: PhDr. PaedDr. Václav Klapal, Ph.D.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci *Vulgarita v komunikaci mládeže v učňovském zařízení na Střední odborné škole a Středním odborném učilišti zemědělském v Horních Heřmanicích*, vypracovala samostatně, s využitím uvedených pramenů a literatury.

Radka Vrtková

Horní Heřmanice 2013

.....

Poděkování

PhDr. PaedDr. Václavu Klapalovi Ph.D. děkuji za cenné rady, které mi poskytoval v průběhu vypracování této bakalářské práce, za pomoc, ochotu a vlídný přístup.

Dále bych chtěla poděkovat Univerzitě Palackého v Olomouci za poskytnuté vzdělání, kterého si velmi vážím.

OBSAH

ÚVOD	5
1 ZVLÁŠTNOSTI DOSPÍVAJÍCÍ MLÁDEŽE	7
1.1 Pubescence	7
1.2 Adolescence	8
2 ŠKOLA	10
2.1 Socializace jedince ve škole.....	10
2.2 Mládež ve škole.....	11
2.3 Střední odborná škola a Střední odborné učiliště zemědělské Horní Heřmanice	11
2.4 Historie Střední odborné školy a Středního odborného učiliště zemědělského Horní Heřmanice	12
2.5 Současnost Střední odborné školy a Středního odborného učiliště zemědělského Horní Heřmanice	12
3 VOLNÝ ČAS MLÁDEŽE	15
3.1 Školní a mimoškolní aktivity	15
4 VERBÁLNÍ KOMUNIKACE MLÁDEŽE	17
4.1 Vliv rodiny na komunikaci mládeže	17
4.2 Vliv vrstevníků a kamarádů na komunikaci.....	18
5 ČESKÝ JAZYK	20
5.1 Spisovná čeština	20
5.2 Hovorová čeština.....	20
5.3 Nespisovná čeština	21
5.4 Slovník mládeže	21
6 VULGARITA	24
6.1 Proč se mluví vulgárně.....	24
6.2 Jak vulgaritě předcházet.....	25
7 VÝZKUM	28
ZÁVĚR	58
DISKUZE K ZÁVĚRU	62
POUŽITÁ LITERATURA	63
SEZNAM PŘÍLOH	67
ANOTACE	76

ÚVOD

Jak si všímám kolem sebe, mám pocit, že v naší české společnosti se čím dál častěji místo zvuchého českého jazyka užívá různých patvarů, zkomolenin a hlavně vulgarismů. Ač se učitelé českého jazyka snaží sebevíc dětem rozšiřovat slovní zásobu, učit je správnému vyjadřování a vštěpovat spisovnou češtinu, mám pocit, že jde o boj s větrnými mlýny, neboť stačí, když si mladý člověk či dítě pustí televizi nebo internet, zjistí, že vulgarismy a nespisovné vyjadřování není cizí ani našim nejvyšším politikům. Nejde pouze o sprostá slova, nadávky, ale i gesta, které naši politici používají, ale stále častěji slyšíme vulgarismy i od těch nejmenších a o mládeži ani nemluvě.

Často si pokládám otázku, zda si vůbec děti a především mládež uvědomuje, jakým způsobem se vyjadřuje a jak jejich vyjadřování působí na společnost a okolí. Zda si vědomují, že s každým použitým vulgarismem klesá a omezuje se jejich slovní zásoba a o poklesu kultury českého jazyka nevyjímaje.

K napsání této práce mě vedla myšlenka, zda si vůbec mládež uvědomuje, jak často vulgarismy používá a jestli s věkem je používání nelibých slov intenzivnější či se od takové mluvy upouští. Spousta dospělých nabývá dojmu, že se mládež neumí bavit, aniž by se nevyjadřovala vulgárně a nedávala společnosti a okolí na obdiv svou důležitost právě svou vybranou mluvou. Připadá mi stále častěji, že bez pikantního, vulgárního jazyka, který si mládež zvolila jako prostředek své *image*, nemohou nemluvit a nekomunikovat se světem a se společností, ať už prostřednictvím sociálních sítí (facebook, skype, twitter), nebo při každodenní komunikaci s rodiči, s pedagogy ve škole, při volnočasových aktivitách, anebo jen tak mezi lidmi, například v obchodě, či při cestování hromadnou dopravou.

Nezastaví je ani fakt, že při jejich rozhovorech jsou často nechtěnými posluchači například maminky s malými dětmi, které stěží mohou svým malým dětem vysvětlit, že se takovým způsobem nemluví, anebo naopak senioři, kteří se potom oprávněně nejenže často za ně stydí, ale oprávněně se diví, co nám to vyrůstá za generaci. Poznámky typu: „*za našich mladých let...*“. Těžko říct, zda používání vulgarismů bylo v dřívějších dobách omezenější, ať už z důvodů slušnosti a úcty, anebo se vulgární vyjadřování rozmohlo po roce 1989 s příchodem svobody slova a mnozí si to vyložili po svém.

Cílem mé práce je zjistit, do jaké míry vulgarita, vulgární vyjadřování a vulgární komunikace je mládeží používána, jak mládež vnímá používání vulgární komunikace ve svém okolí a jak reagují rodiče z pohledu mládeže na používání vulgárních výrazů.

Práci rozdělím do dvou částí. Na část teoretickou, kde se zaměřím na zvláštnosti dospívající mládeže, prvky verbální komunikace a faktory, které ovlivňují mládež. A část praktickou, ve které podle nashromážděných dat z dotazníku ověřím a poté interpretuji výsledky ze získaných odpovědí.

Proto, abych provedla výzkumné šetření této problematiky týkající se používání či nadužívání vulgární komunikace u mládeže jsem stanovila tyto výzkumné otázky:

- 1. Je vulgarita přímo úměrná prospěchu?*
- 2. Jsou chlapci vulgárnější než dívky?*
- 3. Jsou žáci učňovských oborů vulgárnější než žáci maturitních nástaveb?*

1 ZVLÁŠTNOSTI DOSPÍVAJÍCÍ MLÁDEŽE

Nejprve se zaměřím na osobnostní vývoj jedince nejen v pubescenci, ale také v adolescenci. Pubescence a adolescence nese s sebou řadu změn nejen fyzických, ale také psychických, což je často pro dospívajícího jedince nelehký úkol, jak se s tím vypořádat.

Pod pojmem mládež si představím dospívajícího jedince, téměř dospělého. Řada odborných literatur vymezuje mládež do období pubescence a adolescence, ostatně tento pojem (mládež) byl zakotven i v naší právní úpravě a teprve po roce 1989, kdy začal působit vliv mezinárodních dokumentů se značně začal prosazovat pojem dítě.

Úmluva o právech dítěte z roku 1989, doslovně označuje: „*Pro účely této úmluvy se dítětem rozumí každá lidská bytost mladší osmnácti let, pokud podle právního řádu, jenž se na dítě vztahuje, není zletilosti dosaženo dříve.*“ (Sbírka zákonů č. 104/1991. *Úmluva o právech dítěte*. Část1, článek 1, s. 503) I když některé právní předpisy označují pojmem nezletilý, tedy dítě, osoby mladší patnácti let. V tomto případě, mládež považuji za jedince od narození do osmnácti let. Pokud se mám ve své práci zaměřit na „*dospívající mládež*“, stěžejní tedy bude osobnostní vývoj mladého jedince v období pubescence a adolescence.

1.1 Pubescence

Pubescence je vymezená starším školním věkem, zhruba začátek 12. roku do konce 15. roku. Přechod od dítěte k dospělému jedinci je dosažen pomocí několika menších přechodů, ale ty mohou být dosti stresující nebo samy o sobě těžce zvládnutelné (Binarová, 2008).

Nejenže mladiství čelí v dospívání fyzickým změnám, sexuálnímu dozrávání, ale také dochází k nárustu konfliktních situací, jak vnějších, ztráta porozumění si s rodiči a dospělými celkově, ale i konflikty uvnitř sebe, ve svém nitru. Podle Vágnerové (2000) komunikace pubescenta s dospělými je typická vzájemným nepochopením a zvýšeným napětím, respektive konflikty.

Období pubescence je velice bouřlivé a proměnlivé. City a nálady jedince jsou jako na houpačce, s čímž si i oni sami nedokáží poradit. Jedním z možných ventilů, jak dokázat svou individualitu a originalitu je vulgarita a její projev prostřednictvím vulgárních výrazů.

Ne, že bychom neslyšeli mluvit vulgárně daleko mladší děti, staré lidi, politiky, ale u pubescentů se takřka nesetkáme s jedincem, který by při běžném hovoru nepoužil alespoň jeden vulgární výraz. Chtějí za každou cenu upoutat pozornost. Projevy hlučnosti u pubescentů jsou podle Vágnerové (2000) výrazem pubertálního egocentrismu, soustředěním na svou vlastní skupinu. Lidé nacházející se v jejich okolí jsou pro ně nevýznamní.

Pubescenti rádi využívají hrubších vulgárních výrazů při komunikaci s vrstevníky vytvářejí si svůj osobitý komunikační styl, kterému rozumí jen jejich vrstevníci, používají různá zkratkovitá hesla, za účelem jednoznačného výsledku – neporozumění dospělých. Podle Vágnerové (2000) komunikační zkratky neslouží ke sdělování nějakého obsahu, ale aby potvrzovaly nějaký vztah a podporu. Tedy jejich mluva působí šokujícím dojmem, vyplývá z obecné tendence odlišit se od komunity dospělých, v níž mají pouze neatraktivní, podřízenou pozici a hlavně toto odpoutání demonstrovat navenek. (Vágnerová, 2000)

Do období pubescence spadá i doba, kdy se musí mladý jedinec rozhodnout a rozmyslet si své budoucí povolání. V dnešní době je to u dospívajících velmi těžké, neboť s poklesem pracovních příležitostí na trhu práce a následném uplatnění to není jednoduché.

Předávání řemesla z generace na generaci je v dnešní době spíše výjimkou. Matějček (1991) uvádí, že při volbě povolání „*nemělo by jít o pouhý jednorázový akt, nýbrž o výsledek předchozí přípravy, tzv. profesionální orientace jako cílevědomého výchovného procesu*“. (Matějček, Z. *Praxe dětského psychologického poradenství*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1991, s. 127)

1.2 Adolescence

Tato životní etapa jedince je velmi náročná. Je zde přelomové období mezi dětstvím a dospělostí (Binarová, 2008). U děvčat období adolescence začíná okolo šestnáctého roku u chlapců o rok později. Konečná věková hranice adolescence není přesně vymezená, když uvážíme, že jsou značné rozdíly, které začleňují jedince do socioekonomické struktury.

Podle Binarové (2008), dříve dosažení dospělosti určovala řada faktorů jako např. společenské a kulturní zvyklosti. V dnešní době se přechod do dospělosti posouvá do starší věkové hranice u některých jedinců, neboť je zde možnost studovat do vyššího věku. To znamená, že ti adolescenti, kteří ukončí školní docházku dříve a zařadí se do pracovního

procesu se stávají nezávislími na svých rodičích, neboť jsou vydělečně činní a tedy i podstatně rychleji dospělejší. Naopak déle závislími v naší společnosti bývají jedinci, kteří studují vysokou školu.

Hlavní prioritou adolescenta by měla být tvorba vlastní identity, přijmout normy společnosti, tvorba vlastních hodnot, přijímat morální principy, stávat se postupně nezávislími na rodičích, jejich autoritě a vytvářet heterosexuální vztahy. (Binarová, 2008).

V komunikaci adolescentů můžeme pozorovat jistou stagnaci, co se týče vyjadřování, zejména vulgarismů. Komunikace se začíná přibližovat běžnému standardu, začíná pomalu pozbývat znaků typických pro pubertu, jako je hlučnost, akcentovaná gestikulace a teatrálnost (Vágnerová, 2000).

Samořejmě, že si jedinec i nadále ponechává prvky vyjadřování, jako např. specifický způsob oslovení (vole) může být stále aktuální. Můžeme sledovat, že slovní zásoba u adolescentů se rozvíjí, snaží se přiblížit komunikaci dospělého jedince. Podle Rýsové (2003) na počátku pubescence ztrácejí jedinci hravost, nemají chuť spontánně komunikovat s dospělým a abstraktní myšlení se u nich teprve začíná formovat. V tomto období roste u adolescentů odpovědnost za vlastní vyjadřování a začínají se prohlubovat individuální rozdíly mezi jedinci.

2 ŠKOLA

Grecmanová (2010) podle Benacka školu charakterizuje nejen jako budovu, která má architektonické prvky, může být stará či moderní, ale také velká nebo malá, moderně vybavená nebo také vybavena nedostatečně. Škola je také instituce, jejíž hlavní úlohu spatřuje Grecmanová (2010) ve výchově a vzdělávání. Mládež si školu spojuje více se vzájemným setkáváním, kamarádstvím a legrací než s učením a novým poznáním.

Každá škola je specifická svým prostředím, je to veřejná organizace, která je autonomní ve svých způsobech jednání, normách a hodnotách, podle autorek (Cabanové a Kubalíkové, 2007) jak uvádí Grecmanová (2010).

2.1 Socializace jedince ve škole

Pokud se zaměříme na socializaci dospívajícího jedince ve škole nemůžeme si nepovšimnout několika výrazných elementů, které doprovázejí chování mladistvého a jsou typické pro období dospívání.

Ve škole mládež tráví zhruba jednu třetinu dne. Je to jakýsi mezistupeň k dosažení dospělosti, autonomie a osamostatnění jedince. Podle (Prokopa, 1996) je škola důležitým mezníkem v rozvoji socializace mladého jedince a připravuje dítě na budoucí život a integraci jedince ve společnosti.

Jedinec ve škole, později ve školském zařízení přichází do styku s jinými lidmi – žáky, učiteli a je nucen se přizpůsobit požadavkům kladeným na chování a vystupování.

„Škola je škola prostor interakce, setkávání a sociálního styku má značný vliv na utváření postojů k druhým lidem“. (Havlík, R., Kořa, J. *Sociologie výchovy a školy*. Praha: Portál, 2002, s. 137).

Škola také rozvíjí u mládeže vzájemnou komunikaci a solidaritu, participaci, povinnost k plnění úkolů. V tomto smyslu je to chápáno jako příprava na budoucí povolání. Je zde patrný rozvoj vzájemné tolerance, v dnešní době také tolerance vůči etnickým menšinám, empatie, respektování autority.

V tomto období je typickou charakteristikou zejména u chlapců hlasový projev, který je okořeněn tzv. mutováním, dalším projevem je střídání hlučnosti a upovídání se zamlklostí (Taxová, 1987).

Nejen verbální projev doprovází dospívání, ale i neverbální projev, pro který je typické klácení: lidově řečeno: „*neví co s rukama a nohama*“, grimasy: tzv. „*přetáčení očí v sloup*“ a v neposlední řadě jsou to gesta uskutečňovaná nejčastěji pomocí prstů na rukách: např. „*vztyčený prostředníček, ukazováček a malíček*“.

Chování mezi vrstevníky ve škole je typickou snahou upozornit na sebe a je úplně jedno, zda se jedná o chlapce či dívky jak uvádí (Taxová, 1987). Snaha o zviditelnění a upozornění na sebe je jedním z možných důvodů používání vulgarismů a vulgární mluvy v běžném jazyce mládeže.

2.2 Mládež ve škole

Jak jsem se již zmínila v období dospívání se jedinec snaží o autonomii, chce rozhodovat samostatně a snaží se komunikovat s dospělými jako rovný s rovným. Můžeme si toho všimnout i ve vyučovacích hodinách, kde je dnes stále větším trendem snaha zapojovat mládež do diskuse. Vliv spolužáků navíc umocňuje nebát se říct vlastní názor. Často je to doprovázeno emocemi, které mládež ventiluje pomocí vulgárních výrazů nejen v hodinách. Žáci mají tendenci utvářet hloučky na chodbách školy, kde dávají volný průchod těmto svým emocem, náladám, které jsou občas doprovázeny vulgárními gesty, výrazy a vulgární komunikací. Podle Vágnerové (2005) je typickým projevem chování dospívajícího negativismus, snaha o provokaci, ale také o rovnocennou diskuzi žák – učitel.

2.3 Střední odborná škola a Střední odborné učiliště zemědělské Horní Heřmanice

Střední odborná škola a Střední odborné učiliště zemědělské se nachází v Olomouckém kraji na samotném výběžku, který přiléhá k Polské hranici, která je lemována Rychlebskými horami a velkým množstvím orné půdy se spoustou luk. Množství polností a dobrá bonita

půdy dala za vznik právě tomuto učilišti. Okresním městem je Jeseník. Samotná osada Horní Heřmanice čítá zhruba 52 stále žijících obyvatel a je součástí obce Bernartice u Javorníka.

2.4 Historie Střední odborné školy a Středního odborného učiliště zemědělského Horní Heřmanice

Prvotní zmínka o Horních Heřmanicích je datována kolem roku 1266. Název vznikl zřejmě od „původního zakladatele Hermana (Heřmana), čemuž odpovídá i německý název *Hermsdorf*. Přídavné jméno *Horní (Ober)* bylo podle (Melzera a Schulze, 1993) až po rozdělení Slezska v roce 1742, aby se odlišila rakouská část vsi od *Dolních Heřmanic (Unter Hemsdorf)* v Německu (dnes *Jasienica Górna v Polsku*)“. (Menzel, M., Schulz, J. s kol.: *Vlastivěda šumperského okresu*. Okresní vlastivědné muzeum ve spolupráci s Okresním úřadem v Šumperku, 1993, s. 190)

Zemědělská škola v Horních Heřmanicích byla založena roku 1869 jako jedna z prvních škol tohoto typu v celém Slezsku. V průběhu dalších let se tato škola průběžně proměňovala, byly zde čtyřleté i dvouleté hospodářské obory. Zhruba od roku 1960 má škola ucelenou charakteristiku jako Střední odborné učiliště zemědělské a kolem roku 2004 byl před tento název přidáno Střední odborná škola. Na této škole se tedy nepřetržitě vyučuje již 144 let.

2.5 Současnost Střední odborné školy a Středního odborného učiliště zemědělského Horní Heřmanice

V současné době Střední odbornou školu a Střední odborné učiliště zemědělské v Horních Heřmanicích navštěvuje 163 žáků, včetně žáků maturitních nástaveb. Je zde k dispozici šest učebních oborů a maturitní nástavba s názvem „*Podnikání*“. Jelikož je to zemědělské učiliště jsou zde obory koncipovány spíše pro hochy. Obor, který mohou navštěvovat i děvčata je „*Zemědělec – farmář se zaměřením na chov koní a jezdeckví*“ a učební obor „*Výrobce kožedělného zboží – sedlář*“.

Opravář zemědělských strojů

Učební obor tříletý určený chlapcům, ukončený závěrečnou zkouškou a získáním výučního listu. Absolvent tohoto oboru získá základní znalosti zemědělské výroby, konstrukce v zemědělství používaných strojů a náradí. Součástí učebního oboru je kurz svařování elektrickým obloukem a řezání plamenem. Rovněž je umožněno žákům získat řidičské oprávnění skupiny B, T, C.

Zemědělec – farmář se zaměřením na chov koní a jezdeckví

Tento tříletý obor je vhodný jak pro chlapce, tak i dívky ukončený nyní už státní závěrečnou zkouškou a získáním výučního listu. Během studia se žáci naučí základním znalostem, dovednostem v rostlinné výrobě, základní znalosti v ekonomice a řízení výroby. V živočišné výrobě zvládnou práce při chovu skotu, ale především koní. Součástí je příprava k jezdeckému sportu. Část odborného výcviku je realizována v zemědělských podnicích v okolí školy. Rovněž je součástí výuky získání řidičského oprávnění B nebo T.

Výrobce kožedělného zboží - sedlář

I tento obor je tříletý, zakončen státní závěrečnou zkouškou a získáním výučního listu. Žáci se zde učí zpracovávat kůži, stříhat ji, řezat a šít kožené výrobky. Tento obor je podporován Olomouckým krajem formou stipendia.

V prvním ročníku činí stipendium 300 Kč měsíčně, ve druhém ročníku 400 Kč měsíčně, ve třetím ročníku 500 Kč měsíčně. Kromě toho mohou žáci za absolvování ročníku s vyznamenáním získat jednorázovou odměnu v celkové výši 1500 Kč v prvním ročníku, ve druhém ročníku 2500 Kč a ve třetím ročníku 5000 Kč.

Umělecký kovář a zámečník - pasíř

Zde je součástí přijímacího řízení talentová zkouška, rovněž je obor tříletý ukončen závěrečnou zkouškou a získáním výučního listu. Žáci se zde naučí pracovat s kovem, obsluhovat kovářské pece a zařízení, používat k tomu určené náradí, zhotovovat výrobky

uměleckého kovářství, užitkových a dekorativních výrobků, figurálních plastik a povrchovou úpravu kovů.

Obráběč kovů

Opět je tento obor tříletý, zakončen závěrečnou zkouškou a výučním listem. V průběhu studia se žák naučí ovládat soustružnická zařízení, získají základy obrábění na číslicově řízených (CNC) strojích. Absolventi tohoto oboru jsou na trhu práce velmi vyhledáváni. I tento obor je podporován Olomouckým krajem formou stipendia. Žáci, kteří ukončí ročník s vyznamenáním dosáhnou na jednorázovou odměnu.

Podkovář a zemědělský kovář

Tříletý učební obor pro chlapce i dívky. Obor je zakončen závěrečnou zkouškou a získáním výučního listu. Teoretická výuka se v týdenních intervalech střídá s praktickou v dílnách školy či na smluvních pracovištích. Žáci se naučí kování na všech druzích kovacích nástrojů, ručnímu kování, podkování, tepelnému zpracování oceli. Je zde i teorie a praxe kutí koní jak za tepla, pomocí kovářské výhně nebo pece anebo pouze za studena.

3 VOLNÝ ČAS MLÁDEŽE

„Volnočasové instituce ovlivňují jak sociální zařazení pubescenta, tak rozvoj jeho schopností a dovedností. Mohou kompenzovat negativní vliv rodiny i školní neúspěšnosti.“ (Vágnerová, M. *Vývojová psychologie I.: Dětství a dospívání*. Praha: Karolinum, 2005, s. 347)

Volný čas je podstatnou složkou v životě mladého jedince. Je ovlivněn mnoha faktory, ať už se jedná o rodinu, školu, kamarády, potažmo celou společnost. Záleží také na jedinci, jak s volným časem naloží. Právě v období dospívání je řízení volného času jedince velmi těžké, neboť mladiství to chápou jako manipulaci a veškerá činnost a snaha dospělých v tomto směru je pro ně demotivující. (Vyhnálková in Spousta aj., 1994, s. 31-32).

V tomto věku je znát odklon od rodičů a právě tato doba a špatné organizace a využití volného času může vést ke vzniku sociálně patologických jevů např. tabakismu, záškoláctví, užívání lehkých drog, vandalismu apod..

Proto je velmi důležité, aby ti kdo vychovávají, dospívající motivovali, ale neřídili jejich volný čas. Trávení volného času mladistvého je pro rodiče dosti velký zásah co se týče kontroly, ale zase na druhou stranu spouště rodičů nepřipadá kontrola svého dítěte důležitá a nechávají svému dítěti volný prostor ve využívání volného času.

V adolescenci se volnočasové orientace stabilizují a okolo sedmnáctého roku je období nejaktivnější z hlediska množství a naplně volného času (Vyhnálková in Poláčková aj. ,2001, s. 166-167). Vyhnálková dle Hájka vymezuje čas na pracovní, ten je věnován návštěvě školy, čas vázaný, ten má za úkol uspokojovat biofyzikální potřeby (spánek, příjem potravy, hygiena) a čas volný, což je označována doba, která nám zbývá po splnění všech povinností.

3.1 Školní a mimoškolní aktivity

Jak uvádí Taxová (1997) návštěva školních a mimoškolních činností je krok správným směrem, jedinec ve skupině lépe buduje svou pozici a také se zlepšuje integrace do skupiny vrstevníků. Rozvojem činností a naplněním volného času se zabývají střediska volnočasových

aktivit, kde v podobě zájmových kroužků, sportovních kroužků atd. mohou jedinci pod vedením kvalifikovaných vychovatelů účelně využívat volný čas.

Širokou nabídku mimoškolních aktivit nabízí i Domov mládeže, který je součástí Střední odborné školy a Středního odborného učiliště zemědělského v Horních Heřmanicích. Mládež zde má k dispozici moderně vybavené klubovny (televize, DVD přehrávače), na každém pokoji mají možnost připojení k internetu, je zde široká nabídka společenských her (kulečnick, šipky, foosball), ale i velké množství stolních a deskových her.

Vyžití po fyzické stránce nabízí jezdecký kroužek, kde se žáci učí pod vedením cvičitele základním jezdeckým dovednostem, krmení a ošetřování jezdeckých koní. Je k dispozici prostorná tělocvična, možnost volejbalu, sálové kopané, florbalu. Součástí tělocvičny je moderně vybavená posilovna, ve které žáci mohou zdokonalovat svou fyzickou zdatnost.

4 VERBÁLNÍ KOMUNIKACE MLÁDEŽE

„Řeč je specifickou charakteristikou člověka, a to ještě výraznější než např. chůze po dvou.“ (Matějček, Z. *Praxe dětského psychologického poradenství*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1991, s. 157.). Řeč je tedy prostředek k dorozumívání mezi jedinci, kteří si touto cestou sdělují různé zážitky a prožitky. Podle Matějčka (1997) je to nástroj specificky lidské komunikace, je znamením normálního duševního vývoje a umožňuje nám porozumět myšlení a citění.

Nakonečný (2003) uvádí tyto funkce řeči:

1. *Označovací* či *zobrazovací* – v tomto případě se jedná o označování věcí, vztahů, vlastností a jevů
2. *Výrazová* – jejím úkolem je vyjadřovat vnitřní stavy a pocity jedince
3. *Vybízecí* – ta působí na druhého člověka jako výzva, apel k něčemu

Obsahem řeči nejsou jen slova spisovná a nespisovná, ale také vulgarismy, které jsou nedílnou součástí lidské populace, zejména mládeže. Také vulgární nadávky a oslovení jsou dnes na denním pořádku. Podle Fábera a Mazliča (2007) u jedinců, kteří používají vulgarismy, málo kterému z nich vadí, když je vulgárně oslovován. Ba naopak, ztotožňují se s touto řečí, aby zapadli do kolektivu a nesklidili tak posměch ostatních jedinců.

Verbální komunikace nejen u dospívajících je typická v používání zkratk např. nj (no jo), jj (jo jo), v poho (v pohodě), pač (poněvadž), odpo (odpoledne), poo (po obědě), d' (děkuji), nz (není zač), atd.

4.1 Vliv rodiny na komunikaci mládeže

Rodina představuje pro jedince primární socializaci. Zde probíhá výchova a komunikace. V dnešní době, která je velice uspěchaná by stálo za zvážení, zda tomu tak opravdu je. V důsledku veliké rozvodovosti je zřejmé, že komunikace v rodinách vázne. Není to jen komunikace mezi rodiči, ale především vázne komunikace rodičů směrem ke svým dětem.

V období pubescence je komunikace velice důležitá i když jak tvrdí Binarová (2008) je chování pubescentů výbušné, stačí nepatrný podnět a objeví se záplava smutku, hněvu nebo smíchu. Proto je to také období konfliktů s rodiči a proto se mládež upíná ke svým vrstevnickým skupinám.

Rodiče jsou prvními, kteří vštěpují do svých ratolestí řeč. Matějček (2003) uvádí, že rodiče a dospělí, přirozeně a spontánně rozvíjejí řeč dítěte. Jak je to ale v případě, že se v rodině mluví vulgárně a hádky jsou na denním pořádku? Můžeme v tomto případě od dítěte očekávat, že vulgární slovník bude pro něho zcela přirozený a na upozornění o nevhodném způsobu vyjadřování se můžeme dočkat nemilých projevů.

Sak (2000) uvedl, že rodiče, kteří se svým dítětem komunikují jen málo, respektive vůbec, mají na dítě mnohem menší vliv, než kdyby s dítětem komunikovali téměř nepřetržitě. Rozumím tomu tak, že „kdo nic nedělá, nic nepokazí.“

4.2 Vliv vrstevníků a kamarádů na komunikaci

V období pubescence, rodina na slovní komunikaci mladistvého takový vliv nemá, jak uvádí Taxová(1987), neboť jak již bylo zmíněno, mládež se sdružuje ve svých vrstevnických skupinách, kde jsou vystaveni tlaku skupiny a pokud chtějí ve skupině zaujmout své místo či určité postavení musejí se přizpůsobit. Zde si mládež utváří nové mezilidské vztahy a prezentuje se sama za sebe dost možná, že vulgární vyjadřování jim dodává potřebnou odvahu nebo se snaží jen upozornit na svou individualitu.

Kamarádi tedy tvoří nedílnou součást života mládeže a tyto vztahy pokládají za velice prioritní a důležité. Pravidlem, které tuto větu potvrzuje je zákon socializace, to znamená učení, napodobování a též opakování. V tomto případě se to bude týkat i vyjadřování ať už vulgárního, anebo celé komunikace vůbec.

Podle Taxové (1987) velmi záleží na roli kamarádů, ale také na tom jak oni působí na své kamarády a jak jsou z jejich pohledu hodnoceni. Mládež se často ve skupině ztotožňuje s chováním a potažmo i vyjadřováním, které je ve skupině dominujícím prvkem.

Ve vrstevnické skupině vznikají také první přátelství a lásky jak uvádí Vágnerová (2005). Na rozdíl od kamarádství je přátelství hlubší a trvalejší vztah, kde se jedinec svěruje se svými

často i intimními a důvěrnými záležitostmi, které nechtějí řešit s dospělými a s rodiči. Mladiství do svých přátelství vkládají mnoho sil a času, v těchto vzájemných vztazích se také snaží osamostatňovat a dělají další kroky ke své dospělosti. Matějček (1989) upozorňuje na chyby rodičů, kteří těmto přátelstvím brání a berou jim přirozenou cestu k dospělosti a osamostatňování. Vzájemné vztahy jsou vzácné tím, jak uvádí (Taxová1987), že přítel může být upřímný a nic nepředstírá.

„Přátelství umožňuje sebepoznávání i poznávání druhého, poskytuje vzájemné ocenění a umožňuje sebeocenění.“ (Taxová, J. Pedagogicko psychologické zvláštnosti dospívání. Praha: SPN, 1987, s. 197)

5 ČESKÝ JAZYK

Český jazyk dal by se nazvat též jazyk mateřský. Český jazyk bývá na školních vysvědčeních uveden na prvním místě je tedy nedílnou součástí výuky ve škole základní, střední, ale můžeme ho zařadit i do školy mateřské, neboť i tam se pedagogové snaží, aby děti, které mají svěřené používaly mateřskou češtinu ve správném znění.

Jazyk je též nástroj myšlení a dorozumívání, plní závažnou funkci. Je velkým pojítkem příslušníků národa. (Melichar a Styblík, 1967). „*Vývoj národního jazyka je v úzké souvislosti s dějinami národa, jazyk přechází jako drahý odkaz předků z pokolení na pokolení a poměr k němu se stává vždy vroucnějším v dobách ohrožení národa.*“ (Melichar, J., Styblík, V *Český jazyk*. 3. doplněné vydání, Praha: Státní pedagogické nakladatelství, n. p., 1967)

5.1 Spisovná čeština

Spisovná čeština je čeština pro rodilé uživatele a je výrazově nejpřesnější. Je kodifikována po stránce tvarové, grafické a výslovnostní patří sem tvarosloví, skladba, slovní zásoba, ortoepické normy. Vše můžeme dohledat ve slovnících spisovné češtiny, v mluvnicích, pravidlech českého pravopisu a v normách správné výslovnosti.

V dnešní době je spisovná čeština používána ve školách. Spisovná čeština se vyznačuje ustálenou slovní zásobou, pevnou gramatickou stavbou, je zde spousta slov přejatých např. „*summit*“, ale můžeme zaznamenat návrat ke starým výrazům např. slovo „*starosta*“.

5.2 Hovorová čeština

Hovorová čeština se řadí rovněž do spisovného jazyka, doprovází jí emoce, zdrobněliny, ale také odlišné tvary podstatných jmen. Do hovorové češtiny můžeme zařadit také

neologismy, což jsou vzniklá nová spojení slov jako např. „*esemeskovat, mejlovat*“. Hovorová čeština je tedy běžná mluva, kterou slýcháváme běžně při cestě hromadnou dopravou, při cestě do školy, do práce atd.

5.3 Nespisovná čeština

Do nespisovné češtiny řadíme nářečí tzv. dialekty. Je vlastní určitému teritoriu, tedy je charakteristické pro určité oblasti (moravsko, ostravsko). Nejbarvitější a nám nejbližší je nářečí hanácké např. „*podé to sem*“.

Do nespisovné češtiny se také řadí obecná čeština, což jsou tzv. nadnářečí. Je to směs středočeského a ostatních nářečí např. „*flaška, krásnej chlapec*“.

Určitou formou vyjadřování je forma slangové komunikace. Podle Slovníku spisovného jazyka českého III. (1971), je slang mluva příslušníků určité skupiny, nebo uzavřené společenské skupiny spojené společným zájmem. U mládeže je slang velice oblíbený např. „*uča, matyka, děják, ájina*“.

Argot, který se rovněž řadí do nespisovné češtiny využívají lidé, kteří jsou tzv. na okraji společnosti. Jsou zde začleněny veškeré vulgarismy, obhroublosti, vulgární výrazy. Používání argotismů je velkým trendem u mládeže jako např. „*nemám love*“ (nemám peníze), „*včera jsem kalil*“ (včera jsem byl na oslavě), „*zahulíme*“ (kouřit marihuanu), také různé výrazy pro policisty a vedoucí pracovníky např. „*benga*“ (policisté), „*papaláš*“ (ředitel).

5.4 Slovník mládeže

Ve skupinkách mladých jedinců můžeme zaslechnout velké množství výrazů např. „*marihuana*“ (tráva), „*vodní dýmka*“ (vodárna), různých slovních spojení a slovních hříček, které jsou typické pro komunikaci ve skupině.

Také vlivem masmédií můžeme ve vyjadřování mládeže zaznamenat pokrok v používání anglicismů. Podle mládeže je toto používání velkou modernou, zdá se jim být atraktivnější, výstižnější a mezi mládeží na rozdíl od dospělých pochopitelné. Například „*good den, je to cool, hello všichni, jsem happy*“ atd. Mládež tímto způsobem dokáže rozlišovat komunikaci mezi vrstevníky a mezi dospělými.

Podle Taxové (1987) jedinci stále častěji využívají neologismů, což jsou nově utvořená anebo přejatá slova a také abstraktní výrazy. Řeč podle ní plyne lehce až překotně. Komunikace se tak stává dynamičtější a uvolněnější.

Zrovna tak pokládá mládež za důležité vyjadřovat se formou expresivních výrazů v podobě deminutiv tvořených příponami -ík, -ek jako např. „*klubík*“ (klub), „*časík*“ (čas), deminutivy tvořené od adverbii např. „*klídek, soráč*“, také slycháváme slova v této podobě: „*bylo to hafo dobrý, slovo fest*“, ale také se setkáme s napodobováním dětské řeči v podobě „*jdu plič, budu šama, moje ručišky a nožišky*“.

Kromě nadávek, které jsou v kolektivu mládeže naprosto běžné a nepřipadá jim to nijak zvláštní se takto titulovat, jsou běžně slyšet mezi děvčaty i oslovení jako např. „*ty krávo, kundo, fuchtle, frndo, kundisku*“. Z jejich pohledu v tom nevidí nic špatného, pouze se takto oslovují a přikládají tomu význam jako by se oslovovaly svými vlastními jmény.

Stejným způsobem to vnímají i chlapci, kteří zase používají vulgárních oslovení typu „*hňupe, čuráku, kokote, ty pičo, šuline*“ a mnoho dalších pestrých slov. Nerozlišují vulgarismy konkrétně. Každý z těchto vyjmenovaných vulgarismů má pro ně na rozdíl od nás dospělých stejný význam. To znamená, že pojem pičo nebo kokote, kundo, děvko je pro nás vulgární výraz toho nejhrubšího zrna, kdežto mládež nerozlišuje pojem těchto výrazů na mírný, hrubší až nejhrubší.

V tomto věku už je asi bezpředmětné těmto pomalu dospělým lidem vysvětlovat, že tím jak se oslovují si vlastně ubližují, ale hlavně význam těchto nadávek slouží úplně k jinému účelu. Například k močení, rozmnožování atd.

Kramulová (2009) uvádí, že vulgární výrazy, které označují kopulační pohyby při souloži, bývaly kdysi normálními významovými slovesy, která znamenala kroužení, vrcení a jiné rytmické pohyby, o které dříve v hospodářství nebývala nouze.

Výraz „*vole*“ se v dnešní době téměř nebere v potaz a málo kdo se nad tímto výrazem pozastaví. Neboť už tak zevšednělo, že si spousta lidí, potažmo dospívajících jedinců téměř nevědomuje, že je vůbec používá. Ale slovo „*vole*“ není výjimkou ani u střední generace. Je zakomponováno do běžné mluvy a kolikrát si ani nepovšimnou, že vůbec slovo „*vole*“ vyslovili a dokonce se i dohadují, že to není pravda.

Dalším výrazem je slovo „*prdel*“, které je používáno i malými dětmi na prvním stupni základní školy. Výrazy „*kreténe, debile, hňupe, imbecile, idiote*“ se rovněž titulují děti už na prvním stupni základní školy.

To jak mluví mládež je odrazem výchovy rodičů a hlavně prostředí, kterým byl jedinec ovlivňován. Vágnerová (2002) uvádí, že v nižší sociální rodině, bude chudší jazyková zásoba, než v rodině vysokoškolsky vzdělaných rodičů. To znamená, že čím vyšší vzdělání, tím je jazykový kód rozvinutější a tedy i bohatší slovní zásoba.

Tolerance vulgárních výrazů stále roste. Jak uvádí Kramulová (2009) podle bohemistky Lucie Perseitové, která upozorňuje, že používání vulgarismů můžeme najít také v literárních archívech. Například známý Mastičkář ve svém obsahu skrývá mnoho oplzlostí a vulgárních výrazů.

Také se můžeme setkat u dospívajících jedinců s agresivitou ve vyjadřování při nadávkách. Nadávání může být různé, záleží na povaze nadávajícího, ale vždy to doprovází sprostá slova. Jak uvádí Uličný (2009) z psychopatologie je známo, že „*pornolálie*“ (užívání sprostých slov a obscesního líčení) a „*koprolálie*“ (výkal) jsou často používány osobami psychicky abnormálními, postiženými nebo nezralými. Jde o dětství, pubertu, ale i senilitu, duševní poruchy, opilost, ale třeba může být užívání těchto výrazů způsobeno deprivací.

Jak uvádí Uličný (2009) člověk, který žije v prostředí citově i sexuálně nestrádajícím má k těmto koproláliím a pornoláliím zcela odlišný vztah. Obvykle se k používání těchto výrazů přikloní pouze v silném afektu.

6 VULGARITA

Vulgarita podle Spisovného slovníku jazyka českého (1971) znamená knižně „*vulgárnost: správný nad vulgaritu povznesený jazyk*“ (Klost.); „*či slovní vytríbenost prostá*“ (M. Han.). (Lexikografický kolektiv ústavu pro jazyk český ČSAV aj. *Slovník spisovného jazyka českého IV, V-Ž*. 1. vydání, 1971 Praha: ACADEMIA) „*nad vulgaritu povznesený jazyk*“ či „*slovní vytríbenost prostá*“ můžeme připodobnit k odborně mluvenému jazyku (odborný výklad nebo přednáška) a jazyku prostém, čili běžně mluveném, který je pochopitelný pro běžnou populaci.

Slovo vulgární znamená podle slovníku spisovného jazyka českého (1971) hrubý, sprostý, obyčejný, všední. Vulgarismus pak znamená hrubý, obhroublý, vulgární výraz.

Vulgaritu můžeme tedy chápat jako sprosté výrazy, nadávky určitou formu ponížení jedince. Podle Hartla a Hartlové (2000) je slovní vulgarita obhroublost ve slovním projevu. Z pohledu české populace nám tato obhroublost na rozdíl od nahoty nevadí.

„Vulgárními slovy uvolňujeme nepětí a pocity frustrace, zklamání, zlobu (něco se nám nepodařilo, něco jsme pokazili, něco pokazil někdo jiný) – podobně jako výkřikem. Nadávka je emočně intenzivní slovo. ...Vulgárními slovy můžeme chtít zastrašit, dodat sami sobě odvahy (užívat si pocitu převahy), identifikovat a předvádět sami sebe jako člena sociální skupiny či vrstvy (patřím mezi „ostré hochy“); vulgárně mluví i někteří lidé ve strachu či úzkosti. Nadávky jsou používány k potupení důstojnosti dotyčného k degradaci (zbavení hodnosti, vážnosti).“ (Vybíral, Z. *Psychologie lidské komunikace*. Praha: Portál, 2005, s. 252)

6.1 Proč se mluví vulgárně

Je zcela zřejmé, že sprostá slova jsou velice přitažlivá a přiznejme si, že celkově projev zdynamizují a dodávají větám tzv. „šmrnc“, zejména při líčení nějakého hlubokého zážitku. Samozřejmě, že si člověk musí uvědomovat, za jakých okolností může či neměl by vulgární výrazy používat. Kramulová (2009) uvádí, že vulgární výrazy jsou pro člověka zvukomalebné. „*Také staroslovanský perd zachycoval příslušný zvuk. Pozdějším zkrácením nabyl výraz na dynamice, zdůraznil se účinek vibrace drnčivého českého „r“.*“

Odvozeniny tohoto výrazu slouží často jako úlevné zaklení – přestože existuje spousta dalších slov se stejně drncivým „r“, bez nádechu zapovězeného tolik nezabírají“. (Kramulová, D. *Vulgarity: užíváme je rádi a stále častěji*. Psychologie dnes, 2009, s. 20)

Vulgární mluva mládeže není pouze doménou na české půdě, ale např. sousední polsko využívá velice často a téměř v každé větě dosti obhroublá slova. Také s rozmachem svobody slova můžeme zaznamenat vulgaritu v médiích, kdy je patrné, že spousta herců a bavičů, ale také některých moderátorů veřejnoprávních televizí si budují na těchto výrazech svoji popularitu. Spousta mladých lidí se v těchto ikonách shlíží a také se je snaží napodobovat a přejímat prvky, které mají možnost shlédnout v televizi či na sociálních sítích, internetu apod.

Z Ameriky k nám také dorazila jistá vulgární mluva, která je doprovázená i gesty a často je mladí jedinci využívají. Sám to také potvrzuje moderátor, spisovatel a dramaturg Aleš Cibulka, spoluautor televizních pořadů *„O češtině“*. S tímto názorem souhlasí i psycholožka Simona Hoskocová. Pravdou je, jak uvádí Kramulová (2009), že vulgarismy vždy byly, jsou a v každém živém jazyce zůstanou.

6.2 Jak vulgaritě předcházet

Je patrné, že nějaká preventivní opatření jsou během na dlouhou ne-li nekonečnou trať. Mládež ve skupině je posilněna svými vrstevníky a dokud všichni ve skupině budou tzv. *„táhnout za jeden provaz“*, není možné se této mluvy zbavit.

Častá kritika mládeže a kárání se také mívá účinkem a jako možný způsob ovlivnění komunikace mládeže spatřuje Taxová (1987), jít mládeži dobrým příkladem, který je mnohem lepší než věčné kritizování a okřikování, ale možná i tělesné trestání.

Dalším vhodným způsobem podle Taxové (1987) je vést mládež od útlého věku k umění, literatuře, recitaci, dramatizaci apd. Také by se dalo předcházet těmto nešvarům zaměřením se na efektivnější využívání volného času, tím by se možná i eliminovaly vzniky různých subkultur. Taxová (1987) poukazuje na nevšímavost nebo případnou ignoraci této problematiky jak rodinou, tak i školou, které této oblasti nevěnují patřičnou péči a pozornost, často rezignují, přitom je nezbytné, aby pedagog, vychovatel, rodič okamžitě zasáhl, pokud dítě vysloví vulgarismus již v raném věku, aby nedošlo k zafixování vulgárních

výrazů, které podle ní brání další kultivaci jazyka. Možná jak se také uvažovalo o zavedení estetické výchovy do škol by v tomto případě mělo efekt.

Abych zjistila, jak to opravdu s vulgární komunikací na Střední odborné škole a Středním odborném učilišti zemědělském u mládeže vypadá, rozhodla jsem se provést výzkumné šetření na této škole. Výsledky, které se mi podaří z tohoto výzkumného šetření získat, bych ráda interpretovala mládeži na této škole, ale ráda bych s nimi seznámila také pedagogy Střední odborné školy a Středního odborného učiliště zemědělského v Horních Heřmanicích.

PRAKTICKÁ ČÁST

7 VÝZKUM

Ve své výzkumné části se budu zabývat vulgární komunikací mládeže na Střední odborné škole a Středním odborném učilišti zemědělském v Horních Heřmanicích. K tomuto výzkumnému šetření mě vedl fakt, že jako vychovatelka na Domově mládeže se dnes a denně potýkám s vulgaritou u mládeže v pubescenci a adolescenci. Samozřejmě, že není výjimkou ani u starších žáků na této škole a někdy vulgární slova slýchávám také z úst pedagogů.

Cílem samotné práce je zjistit do jaké míry vulgární komunikace ovlivňuje mládež, jaký je současný stav vulgární komunikace mládeže, jak je vulgární komunikace často užívána mládeží, jak reagují jejich rodiče a okolí, jak sami vnímají vulgární komunikaci ve svém okolí, zda jim vadí, či nikoliv u svých spolužáků.

Zjištěné údaje bych ráda poskytla k nahlédnutí pedagogům Střední odborné školy a Středního odborného učiliště zemědělského v Horních Heřmanicích, také bych ráda zjištěné poznatky interpretovala žákům tohoto učiliště, případně výsledky tohoto výzkumu mohou sloužit i k dalšímu využití.

Při samotném výzkumu jsem vycházela ze tří stanovených výzkumných otázek, na základě kterých celé výzkumné šetření probíhalo.

- 1. Je vulgarita přímo úměrná prospěchu?*
- 2. Jsou chlapci vulgárnější než dívky?*
- 3. Jsou žáci učňovských oborů vulgárnější než žáci maturitních nástaveb?*

Do výzkumu jsem zapojila všechny žáky Střední odborné školy a Středního odborného učiliště zemědělského včetně denních maturitních nástaveb. Přímými účastníky byli tedy žáci prvních až třetích ročníků učebních oborů a žáci prvních a druhých ročníků denní maturitní nástavby. Oslovila jsem i pedagogy této školy, kde jsem formou ankety položila dvě otázky. Zapojilo se jich celkem osm.

Pro samotný výzkum jsem zvolila dotazník. Dotazník je nejčastěji používanou výzkumnou metodou, která slouží ke sběru dat potřebných pro výzkumné šetření. Je to poměrně nejméně náročná metoda, jak po stránce praktické, ale i finanční. Probíhá prostřednictvím dotazování osob a *podstatou je soubor otázek (výroků) zkonstruovaný podle kritérií vědecké metodologie,*

předkládaný v písemné formě. (Průcha – Walterová – Mareš, Pedagogický slovník. Praha: Portál, 1995, s. 54)

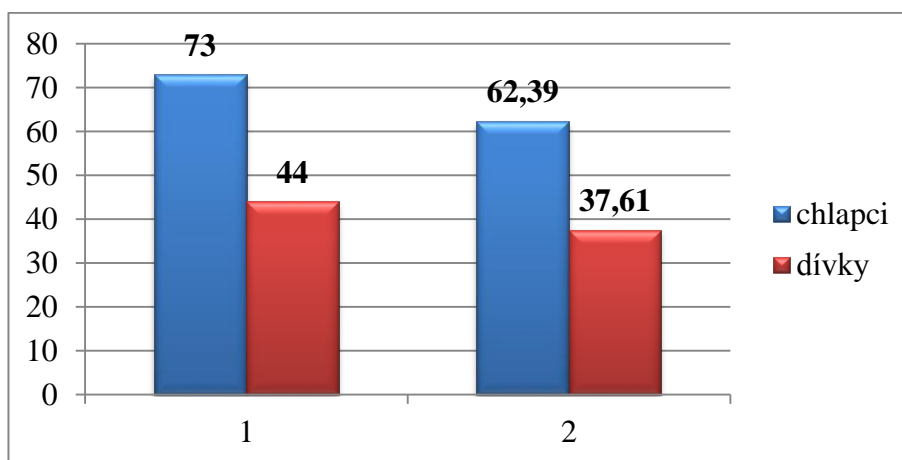
Aby byla zaručena objektivnost musí se dbát na formulaci vhodných otázek, výběr respondentů a také způsob, jakým je dotazník zadán. Samotné využití dotazníku podle Průchy, Walterové, Mareše (1995) je velmi široké. Dochází však ke zkresleným interpretacím.

V úvodní části dotazníku je dotazovaným respondentům objasněno k jakým účelům budou výsledky tohoto dotazníku sloužit a zároveň jsou respondenti ujištěni o anonymitě.

V dotazníku jsem použila otázky otevřené a uzavřené s celkovým počtem čtrnácti položek. První tři položky v dotazníku se týkají pohlaví, věku a prospěchu respondentů. Ostatních jedenáct otázek se týká samotné problematiky. Vyhodnocení proběhlo pomocí programu Excel a Microsoft Word, a výsledky byly zaneseny do grafů a tabulek vytvořených rovněž v těchto programech.

Složení respondentů podle pohlaví

Dotazníkového šetření se zúčastnilo celkem 117 respondentů, což jsou všichni žáci Střední odborné školy a Středního odborného učiliště zemědělského, všech učebních oborů a denních nástaveb. Díky tomu, že tato škola je zaměřená spíše na zemědělství a opravárenství zemědělských strojů, je zde převaha chlapců než dívek o čemž vypovídají i počty, se kterými jsem pracovala. Dívek je celkem 44 (37,61%) a chlapců 73 (62,39%)

Graf č. 1 - respondenti podle pohlaví

Pohlaví		
Dívka	Počet	44
	Podíl v %	37,61
Chlapec	Počet	73
	Podíl v %	62,39

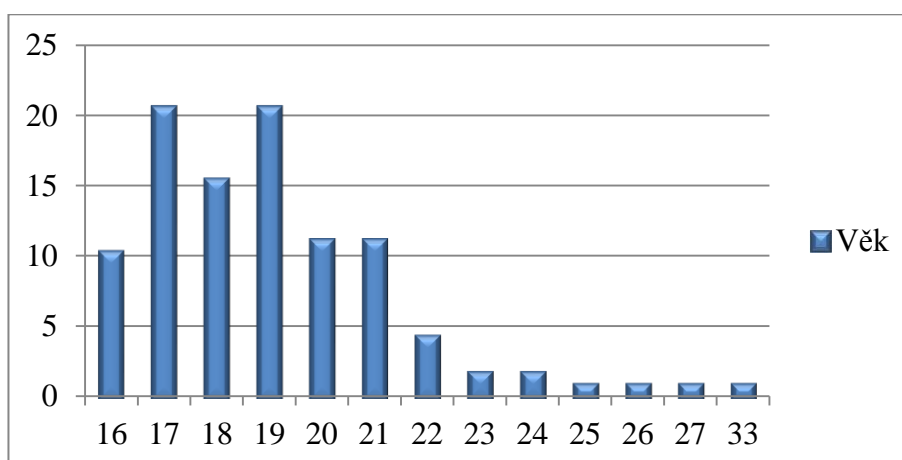
Tab. č. 1- respondenti podle pohlaví

Graf č. 1 – respondenti podle pohlaví, označeni modrou barvou č. 1 chlapci, udává počet chlapců celkově a počet chlapců v procentech. Stejně tak děvčata označeny barvou červenou č. 2 dívky jsou počty dívek vyjádřeny jak celkově, tak v procentech.

Složení respondentů podle věku

Dotazníkového šetření se zúčastnilo 8 (18,18%) šestnáctiletých, 12 (27,27%) sedmnáctiletých, 3 (6,82%) osmnáctiletých, 9 (20,46%) devatenáctiletých, 2 (4,55%) dvacetileté, 5 (11,36%) jednadvacetiletých, 2 (4,55%) dvaadvacetileté dívky, 1 (2,27%) čtyřiaadvacetiletá dívka, 1 (2,27%) pětadvacetiletá dívka a dokonce i 1 (2,27%) třicetiletá. Vyšší věk některých respondentek je zapříčiněn situací, že buď již vlastní jeden výuční list nebo jsou vlastníkem maturitního vysvědčení anebo se z nějakého důvodu nevyučili a dnešní možnosti jim to umožňují.

Chlapců se výzkumného šetření zúčastnilo celkem 73 (62,39%) a z toho byli 4 (5,48%) šestnáctiletí, 12 (16,44%) chlapců sedmnáctiletých, 15 (20,55%) osmnáctiletých, 15 (20,55%) devatenáctiletých, 11 (15,07%) dvacetiletých, 8 (10,96%) jednadvacetiletých, 3 (4,10%) dvaadvacetiletí, 2 (2,74%) tříadvacetiletí, 2 (2,74%) šestadvacetiletí a 1 (1,37%) sedmadvacetiletý.

Graf č. 2 - věk respondentů

Jak je z grafu č. 2 i tabulky č. 2 patrné, vyskytují se zde i počty žáků, kteří přesáhli 26 let, což je hranice, která člověku připisuje status studenta, v tomto případě žáka.

Dnešní doba umožňuje vzhledem k vysokému počtu nezaměstnanosti nejen v Jesenickém okrese, ale i v celé České republice žákům prodloužit dobu školní docházky do 26 – ti let.

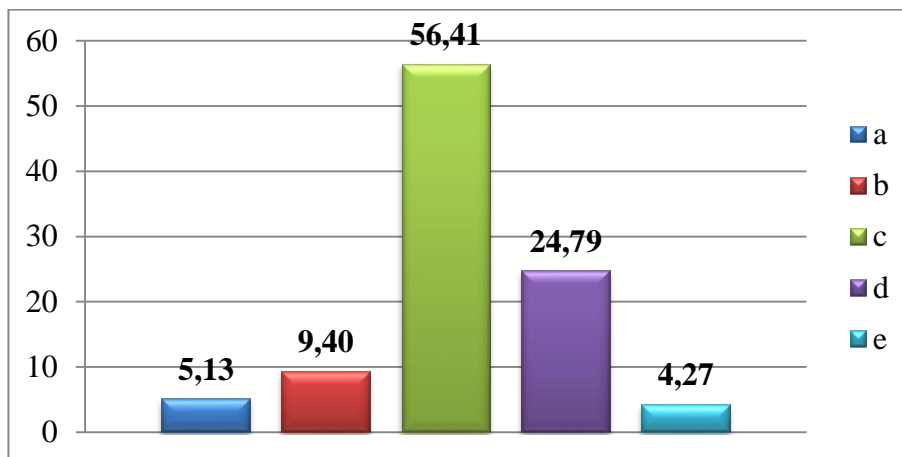
Často žák, který dokončí jeden učební obor a nezíská po jeho ukončení pracovní uplatnění nastoupí do dalšího učebního oboru, či maturitní nástavby. Jsou zde ale i žáci, kteří již maturitní vysvědčení obdrželi na jiné škole a chtějí si rozšířit svou kvalifikaci na jiný učební obor a tím zvýšit i svou šanci uplatnit se na trhu práce.

Ročník narození	Dělení	Pohlaví	
		Dívka	Chlapec
1997	Počet	8	4
	Podíl v %	18,18	5,48
1996	Počet	12	12
	Podíl v %	27,27	16,44
1995	Počet	3	15
	Podíl v %	6,82	20,55
1994	Počet	9	15
	Podíl v %	20,46	20,55
1993	Počet	2	11
	Podíl v %	4,55	15,07
1992	Počet	5	8
	Podíl v %	11,36	10,96
1991	Počet	2	3
	Podíl v %	4,55	4,10
1990	Počet	0	2
	Podíl v %	0	2,74
1989	Počet	1	0
	Podíl v %	2,27	0
1988	Počet	1	0
	Podíl v %	2,27	0
1987	Počet	0	2
	Podíl v %	0	2,74
1986	Počet	0	1
	Podíl v %	0	1,37
1980	Počet	1	0
	Podíl v %	2,27	0

Tab. č. 2 - věk respondentů

Vyhodnocení dotazníku

1) Jaký je tvůj prospěch ve škole?

Graf č. 3 - prospěch respondentů

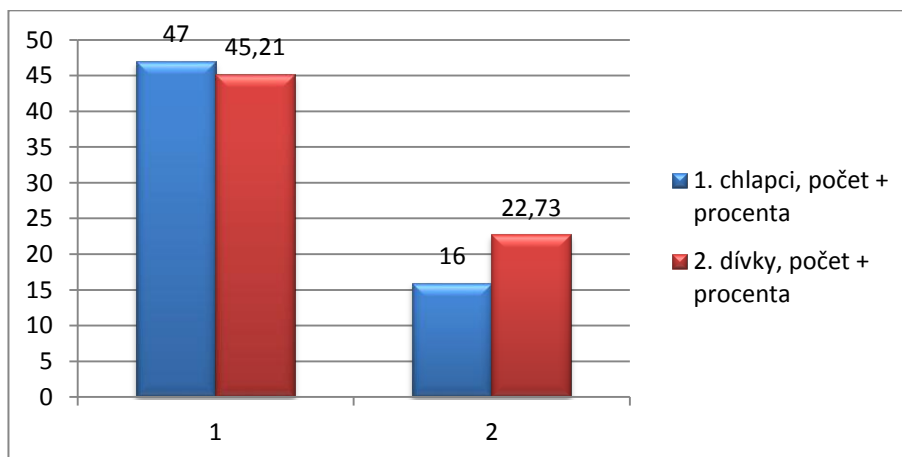
Jak je patrné z grafu č. 3 vyznamenáním disponovalo pouze 6 (5,13%) dotazovaných, na dvojky dosáhlo 11 (9,40%) žáků. Největší nárůst graf zaznamenal u průměrně vzdělaných žáků, kterých bylo 66 (56,41%). Těch, kteří stěží prochází bylo 29 (24,79%) a úplný propad byl zaznamenán u 5 (4,27%) žáků.

Je zřejmé, že 83 (71%) žáků vykazuje dobré až vynikající výsledky a u 34 (29%) z nich byl vykázan výsledek prospěchově slabší.

Prospěch ve škole	Dělení	Pohlaví	
		Dívka	Chlapec
Vyznamenání	Počet	5	1
	Podíl v %	11,36	1,37
Dvojky	Počet	2	9
	Podíl v %	4,55	12,33
Mám i trojky	Počet	27	39
	Podíl v %	61,36	53,42
Stěží procházím	Počet	10	19
	Podíl v %	22,73	26,03
Propadám	Počet	0	5
	Podíl v %	0	6,85

Tab. č. 3 - prospěch respondentů

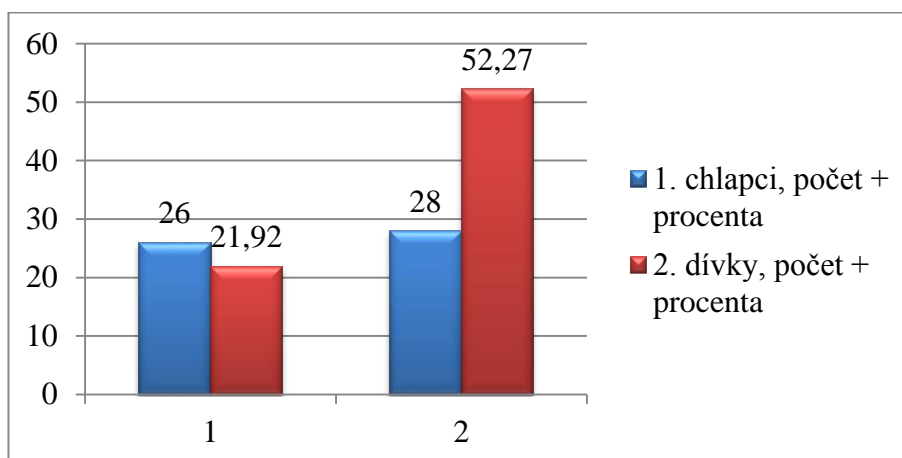
Učební obory navštěvuje 47 (64,38%) chlapců a z toho na průměrný prospěch jich dosáhlo 33 (45,21%). Dívek v učebních oborech je 16 (36,36%) a na průměrný výsledek ve vzdělávání dosáhlo 10 (22,73%) z nich.

Graf č. 4 - průměrný prospěch v učebních oborech

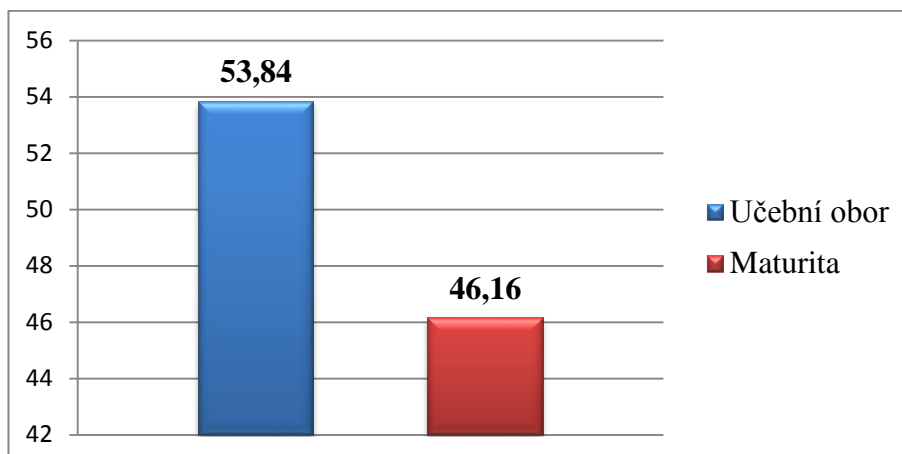
Maturitní nastavbu navštěvuje 26 (35,62%) chlapců, z toho průměrných výsledků vykazuje 16 (21,92%) a 28 (63,64%) dívek z nichž je průměrně klasifikováno 23 (52,27%).

Jak u dívek, tak i u chlapců jsem brala průměr včetně vyznamenání a dvojek. Vyřadila jsem dotazované, kteří jen stěží prochází nebo propadají.

Graf č. 5 - průměrný prospěch na maturitní nastavbě

2) Jsi žákem učebního oboru nebo maturitní nastavby?

Graf č. 6 - učební obor, maturitní nastavba

Učební obor navštěvuje více jak polovina dotazovaných 63 (53,84%) žáků a na maturitní nastavbu dochází 54 (46,16%) dotazovaných. Z tabulky je patrné, kolik navštěvuje učební obor chlapců a kolik dívek.

Vzdělání	Dělení	Pohlaví	
		Dívka	Chlapec
Učební obor	Počet	16	47
	Podíl v %	36,36	64,38
Maturitní nastavba	Počet	28	26
	Podíl v %	63,64	35,62

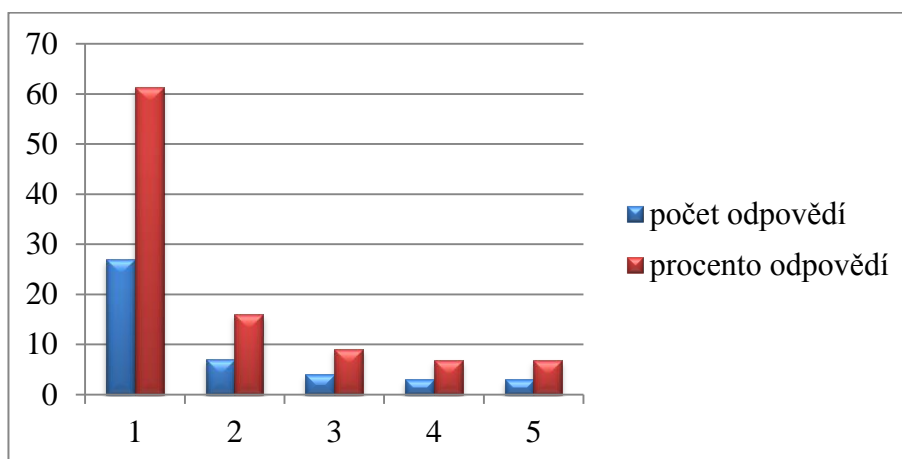
Tab. č. 4 - učební obor, maturitní nastavba

Většina žáků, kteří úspěšně absolvují učební obor a splní přijímací zkoušky na maturitní nastavbu pokračují v dalším vzdělávání. Maturitní nastavba je na této škole po dobu 2 let. Počet dívek a chlapců na maturitní nastavbě je zcela vyrovnaný, což neplatí u učebního oboru. Maturitní nastavbu navštěvují i žáci, kteří se nevyučili na tomto učilišti.

3) Co si představíš pod pojmem vulgární?

Tato položka v dotazníku byla otevřená a dotazovaní se mohli libovolně rozepsat. Proto jsem odpovědi, které si byly nejbližší svou podobností seřadila a zanesla do tabulky od nejvíce společných odpovědí až po odpovědi, které se vyskytovaly pouze u jednoho respondenta a ty nejméně časté jsem spojila dohromady. Tabulky jsem rozdělila na chlapce a dívky. Zde je patrné jak obě pohlaví mají na pojem „vulgární“ odlišnou odpověď.

Nejčastější odpovědi na slovo vulgární bylo ve smyslu „*sprosté slovo, sprosté chování, sprosté vyjadřování nebo sprostý výraz*“ a takto to uvedlo 27 (61,36%) dotázaných dívek. Byla to tedy většina z nich. Další už méně častou odpovědí, „*drzé chování, nadávky, hrubost a urážky*“ zaneslo do dotazníku 7 (15,90%) z nich. „*Nevhodné vyjadřování, nevhodné chování, nevhodné výrazy*“ jsem zaznamenala u 4 (9,10%) dívek. Dále 3 (6,82%) dívky uvedly, že pojem vulgární pro ně představuje „*vulgární chování, vulgární výrazy a vulgární komunikaci*“. Se shodným počtem 3 (6,82%) dívky uvedly „*nevychovanost a pomluvy*“.

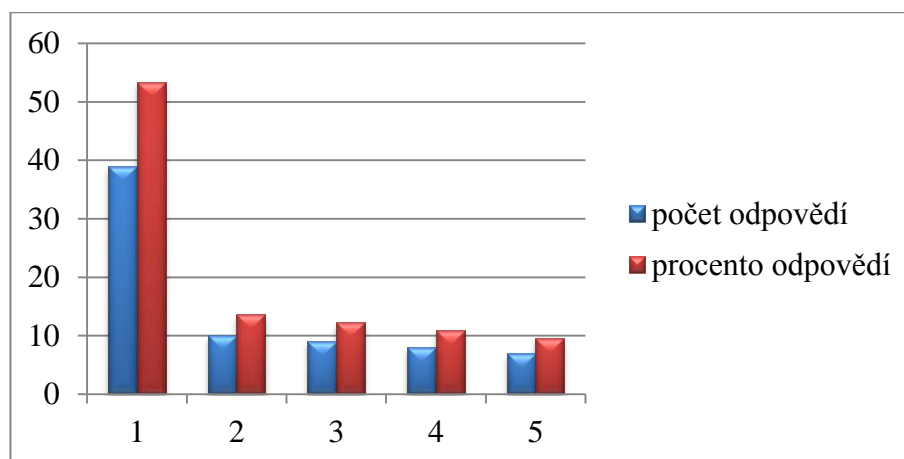

Graf č. 7 - pojem vulgární, dívky

Dívky		
Co si představíš pod pojmem vulgární? (seřazeny odpovědi podle podobnosti)		
Sprosté slovo, sprostý výraz, sprosté vyjadřování	Počet	27
	Podíl v %	61,36
Drzé chování, nadávky, urážky, hrubost	Počet	7
	Podíl v %	15,90
Nevhodné vyjadřování, nevhodné výrazy, nevhodné chování	Počet	4
	Podíl v %	9,10
Vulgární chování, vulgární výrazy, vulgární komunikace	Počet	3
	Podíl v %	6,82
Nevychovanost, pomluvy	Počet	3
	Podíl v %	6,82

Tab. č. 5 - pojem vulgární, dívky

U chlapců se odpovědi v prvním a druhém bodě shodovaly s tím rozdílem, že na „*spřstý výraz, sprosté slovo, sprosté vyjadřování*“ odpovědělo 39 (53,42%) chlapců, „*na drzý, drzé chování, drzý k učitelům a drzý ke starým lidem*“ odpovědělo 10 (13,70%) chlapců. U dalších 9 (12,33%) byl pojem vulgární chápan ve smyslu „*nadávky, vulgární nadávky, urážející nadávky*“. Jako „*neslušné, neslušná slova, neslušné výrazy a neslušné chování*“ si vybralo za svou odpověď 8 (10,96%) dotázaných chlapců a 7 (9,59%) z nich uvedlo, že pojem vulgární vnímají jako „*nevhodné vyjadřování, nevhodné výrazy, nevhodné chování*“.

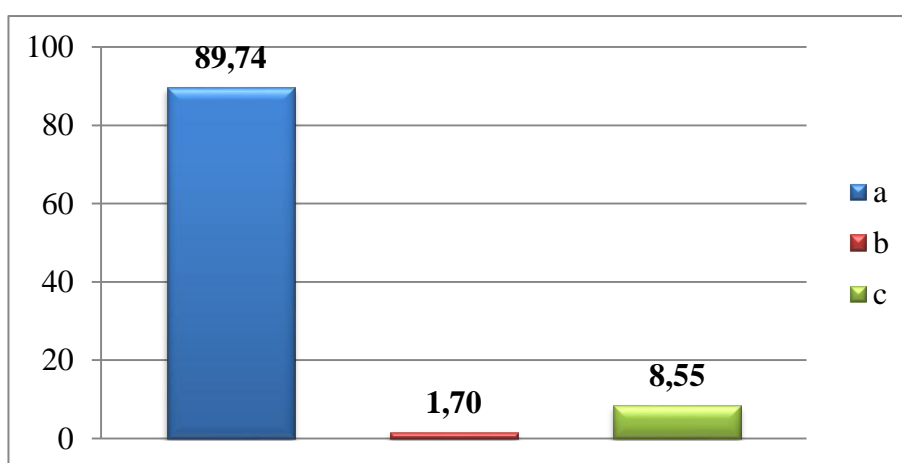
Graf č. 8 - pojem vulgární, chlapci

Chlapci		
Co si představíš pod pojmem vulgární? (seřazeny odpovědi podle podobnosti)		
Sprosté slovo, sprostý výraz, sprosté vyjadřování	Počet	39
	Podíl v %	53,42
Drzý, drzý k učitelům, drzý ke starým lidem, drzé chování	Počet	10
	Podíl v %	13,70
Nadávky, vulgární nadávky, urážející nadávky	Počet	9
	Podíl v %	12,33
Neslušné, neslušná slova, neslušné výrazy, neslušné chování	Počet	8
	Podíl v %	10,96
Nevhodné vyjadřování, nevhodné výrazy, nevhodné chování	Počet	7
	Podíl v %	9,59

Tab. č. 6 - pojem vulgární, chlapci

4) Víš co to je vulgarismus?

Na tuto otázku odpověděla většina shodnou odpovědí. Dotazovaní si mohli vybrat ze tří možných odpovědí a) Ano, b) Ne, c) Nevím. Celkově 105 (89,74%) dotazovaných odpovědělo a) Ano, 2 (1,71%) odpovědělo b) Ne a 10 (8,55%) dotázaných zvolilo odpověď c) Nevím. 62 (84,93%) dotázaných chlapců odpovědělo na tuto otázku a) ANO, odpověď b) tedy NE zvolili 2 (2,74%) chlapci a třetí možná odpověď c) Nevím byla zaznamenána u 9 (12,33%) chlapců.

Graf č. 9 - vulgarismus

Dívky s převahou většiny odpověděli na otázku co je to vulgarismus tímto způsobem. 43 (97,73%) zvolilo odpověď a) Ano, odpověď b) Ne se zde vůbec nevyskytla a odpovědí c) Nevím disponovala 1 (2,27%) dívka. Jak u chlapců tak i u dívek je zřejmé, že pojmu „vulgarismus“ velice dobře rozumí.

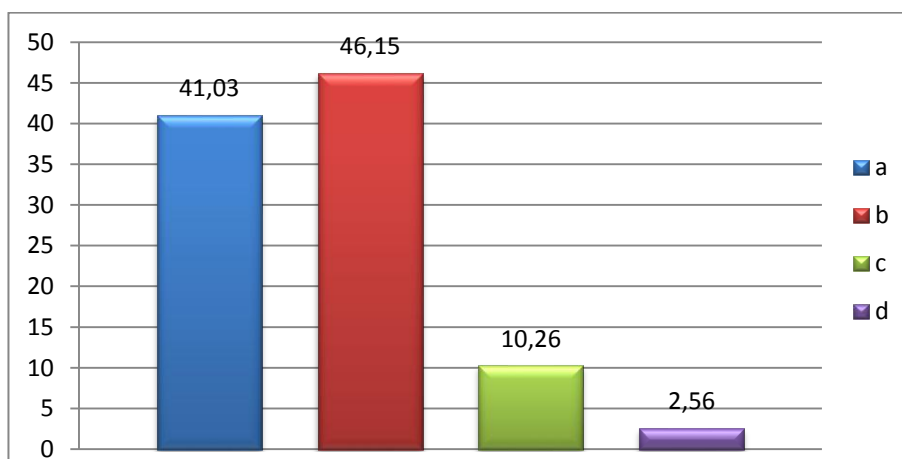
Víš co je to vulgarismus?			
Odpovědi	Dělení	Pohlaví	
		Dívka	Chlapec
a) ano	Počet	43	62
	Podíl v %	97,73	84,93
b) ne	Počet	0	2
	Podíl v %	0	2,74
c) nevím	Počet	1	9
	Podíl v %	2,27	12,33

Tab. č. 7 - vulgarismus

Zde je tabulka, která uvádí počty dívek i chlapců numericky vyjádřené a též vyjádřené v procentech.

5) Jak vnímáš vulgární komunikaci ve svém okolí?

Celkově tato položka v dotazníku nepřinesla závratnější výsledky. 48 (41,03%) dotázaným vulgární komunikace v jejich okolí vadí, 54 (46,15%) dotazovaným tedy téměř polovině je jedno jak se kolem nich ostatní vyjadřují, 12 (10,26%) vulgární komunikace v blízkém okolí nevadí a 3 (2,56%) se dokonce vulgární komunikace líbí.

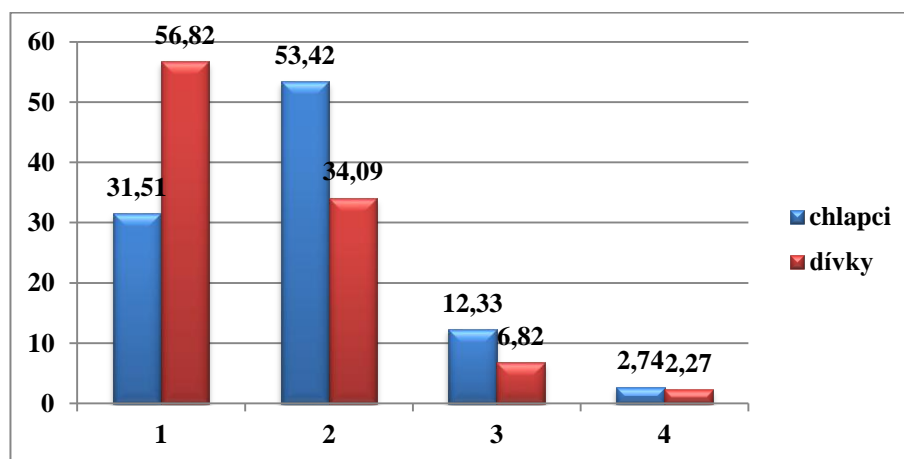
Graf č. 10 - vulgární komunikace v okolí

Jak vnímáš vulgární komunikaci ve svém okolí?			
Odpovědi	Dělení	Pohlaví	
		Dívka	Chlapec
a) vadí mi to	Počet	25	23
	Podíl v %	56,82	31,51
b) je mi to jedno	Počet	15	39
	Podíl v %	34,09	53,42
c) nevadí mi	Počet	3	9
	Podíl v %	6,82	12,33
d) líbí se mi	Počet	1	2
	Podíl v %	2,27	2,74

Tab. č. 8 - vulgární komunikace v okolí

Zajímavějších výsledků dosáhneme, pokud rozdělíme dívky a chlapce. Více jak polovina děvčat 25 (56,82%) uvedla, že vulgární komunikace, kterou slyšávají ve svém okolí jim vadí. 15 (34,09%) dívek uvedlo, že je jim jedno co slyší ve svém okolí, 3 (6,82%) dotazovaným dívkám vulgární komunikace nevadí a bude velká pravděpodobnost, že ji sami užívají a pouze 1 (2,27%) z nich uvedla, že se jí vulgární komunikace líbí. I ta s největší pravděpodobností užívá vulgarismů bez zábran a kdekoliv.

U chlapců na dotaz, zda jim vadí vulgární komunikace v jejich okolí odpovědělo 23 (31,51%) dotazovaných, ale převahu získala odpověď typu „je mi to jedno“ a to u 39 (53,42%). Dalších 9 (12,33%) uvádělo, že jim vulgární komunikace v jejich okolí nedělá problém, tedy že jim nevadí a 2 (2,74%) chlapci uvedli, že se jim tento druh komunikace líbí.

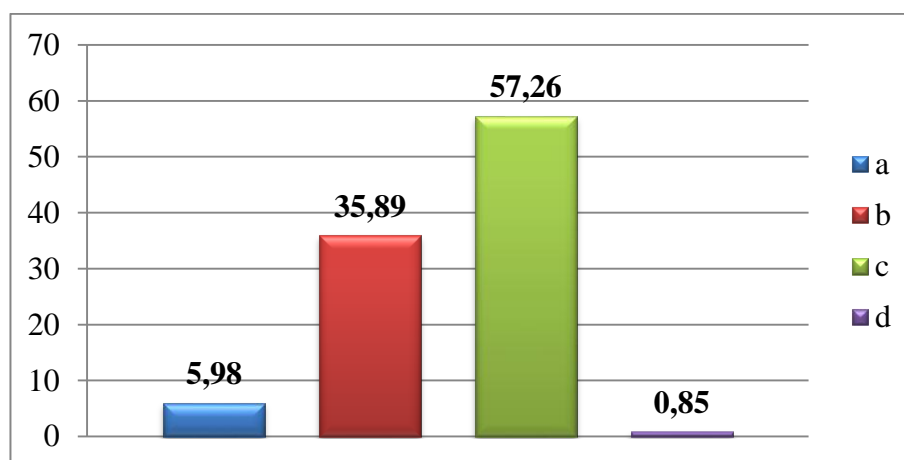

Graf č. 11 - chlapci, dívky - vulgární komunikace v okolí

Zde v grafu jsou patrné rozdílné odpovědi mezi chlapci a dívkami, zejména u odpovědi „vadí mi“ a „je mi to jedno“.

6) Co ti přináší použití vulgárních výrazů?

Vyrovnaní se těm druhým odpovědělo 7 (5,98%) dotazovaných, uvolnění použitím vulgárních výrazů přináší 42 (35,9%) jedincům. Více jak polovina dotazovaných 67 (57,26%) zanesla do dotazníku odpověď, která se dala očekávat. Odpověď zněla „*nic, neuvědomuju si to*“. A pouze 1 (0,86%) respondent odpověděl, že použití vulgárních výrazů mu přináší zvýšení významu své osoby (připadám si dospělejší).

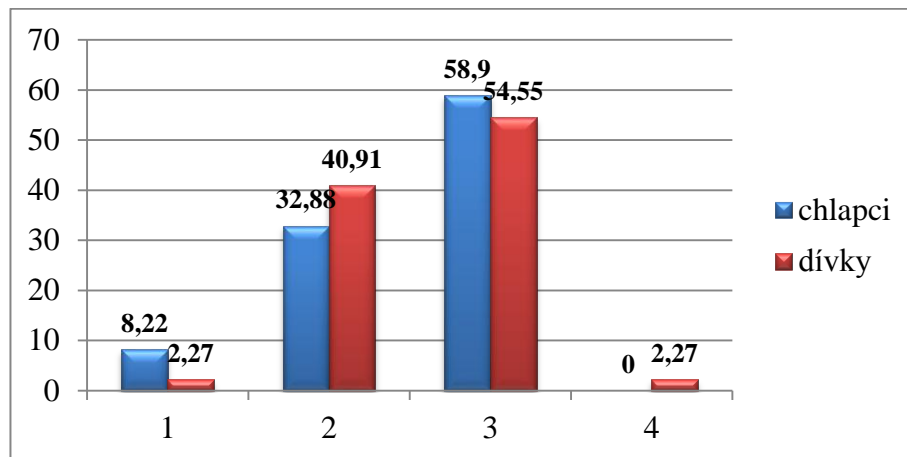

Graf č. 12 - použití vulgárních výrazů

Co ti přináší použití vulgárních výrazů?			
Odpovědi	Dělení	Pohlaví	
		Dívka	Chlapec
a) vyrovnání se těm druhým	Počet	1	6
	Podíl v %	2,27	8,22
b) uvolnění	Počet	18	24
	Podíl v %	40,91	32,88
c) nic, neuvědomuju si to	Počet	24	43
	Podíl v %	54,55	58,90
d) zvýšení významu své osoby (připadám si dospělejší)	Počet	1	0
	Podíl v %	2,27	0

Tab. č. 9 - použití vulgárních výrazů

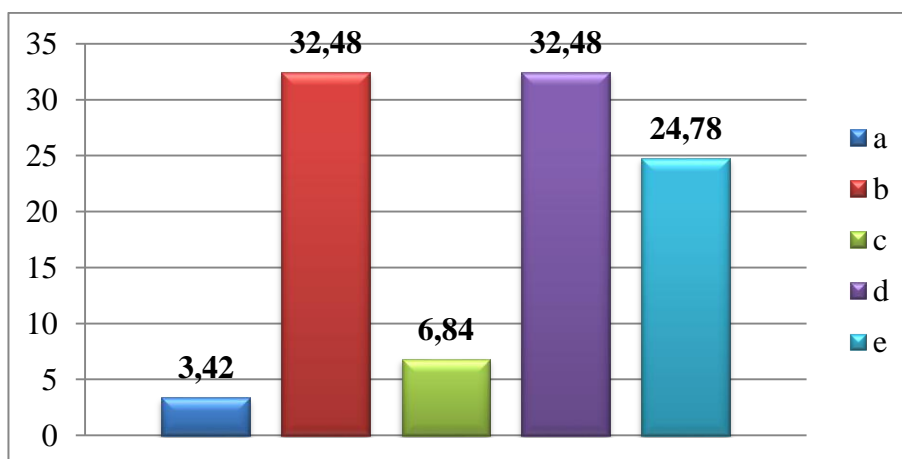
Na tomto grafu je vidět, že přílišné rozdíly v odpovědích nebyly. Na otázku „co ti přináší použití vulgárních výrazů?“ byla nejčastější odpověď jak u dívek, tak i u chlapců „uvolnění“, a odpověď „nic, neuvědomuju si to“.

Graf č. 13 - použití vulgárních výrazů: chlapci, dívky

7) Proč si myslíš, že tví spolužáci mluví vulgárně?

Tato otázka byla dotována pěti možnými odpověďmi. Nejvíce častou odpovědí jak je patrné z grafu byla odpověď b a d. Na otázku: „proč si myslíš, že tví spolužáci mluví vulgárně?“ odpověděli 4 (3,42%), že jejich spolužáci vulgárně nemluví. Odpověď „neuvědomují si to“ byla zaznamenána u 38 (32,48%) dotazovaných, 8 (6,84%) tvrdilo, že spolužáci při vulgární mluvě „imitují dospělé“. Shodný počet odpovědí, tedy 38 (32,48%) byl dosažen u odpovědi „chtějí někam patřit“ a 29 (24,78%) dotazovaných odpovědělo „nevím“.

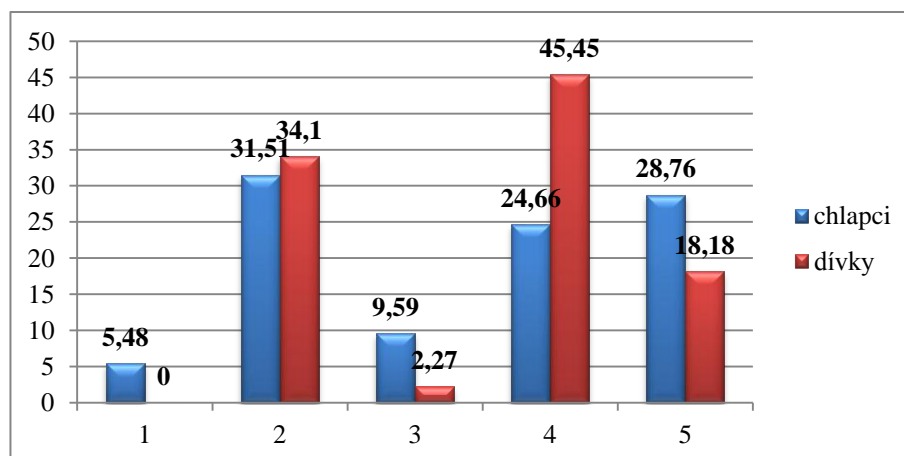

Graf č. 14 - proč tví spolužáci mluví vulgárně

Proč si myslíš, že tví spolužáci mluví vulgárně?			
Odpovědi	Dělení	Pohlaví	
		Dívka	Chlapec
a) nemluví	Počet	0	4
	Podíl v %	0	5,48
b) neuvědomují si to	Počet	15	23
	Podíl v %	34,10	31,51
c) imitují dospělé	Počet	1	7
	Podíl v %	2,27	9,59
d) chtějí někam patřit	Počet	20	18
	Podíl v %	45,45	24,66
e) nevím	Počet	8	21
	Podíl v %	18,18	28,76

Tab. č. 10 - proč tví spolužáci mluví vulgárně

Pro názornost rozdílnosti odpovědí na tuto otázku mezi dívkami a chlapci jsem sestavila následující graf. Je patrné, že dívky preferovaly odpověď „neuvědomují si to“ nebo „chtějí někam patřit“, zatímco chlapci se shodovali s dívkami v odpovědi „ neuvědomují si to“ a druhá nejpočetnější odpověď byla „nevím“.

Graf č. 15 - proč tví spolužáci mluví vulgárně: chlapci, dívky

8) Jsem – li ve skupině, kde se mluví vulgárně:

Tato otázka zahrnovala tři odpovědi. Odpověď a) zněla: „přizpůsobím se“ a takto odpovědělo 27 (23,08%) dotázaných, odpověď b) „nepřizpůsobím se“ zaznačila v dotazníku větší polovina dotazovaných 62 (52,99%) a k odpovědi za c) „mluvím slušně“ se přiklonilo 28 (23,93%) dotázaných respondentů.

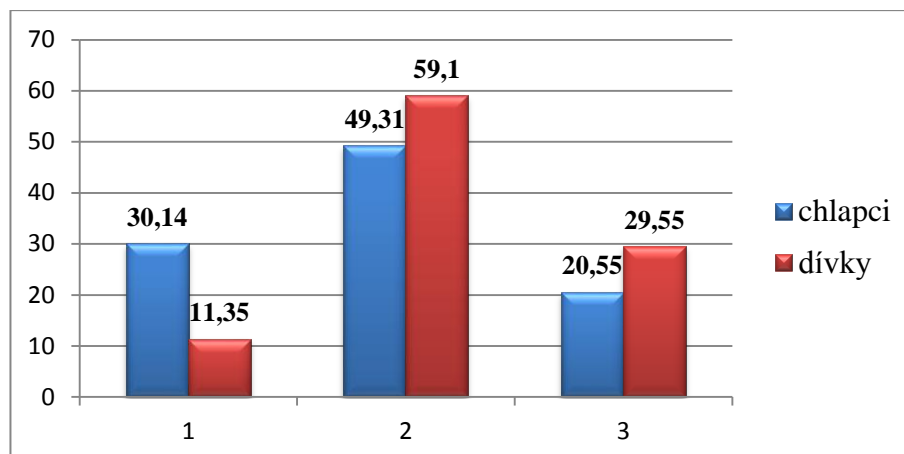

Graf č. 16 - jsem-li ve skupině, kde se mluví vulgárně:

Tabulka vypovídá, že tato otázka přinesla shodné odpovědi v bodě b) „nepřizpůsobím se“ jak u dívek tak i u chlapců. Shoda byla zaznamenána s rozdílem 2 dotázaných i u odpovědi c) „mluvím slušně“.

Jsem - li ve skupině, kde se mluví vulgárně:			
Odpovědi	Dělení	Pohlaví	
		Dívka	Chlapec
a) přizpůsobím se	Počet	5	22
	Podíl v %	11,35	30,14
b) nepřizpůsobím se	Počet	26	36
	Podíl v %	59,10	49,31
c) mluvím slušně	Počet	13	15
	Podíl v %	29,55	20,55

Tab. č. 11 - jsem-li ve skupině, kde se mluví vulgárně:

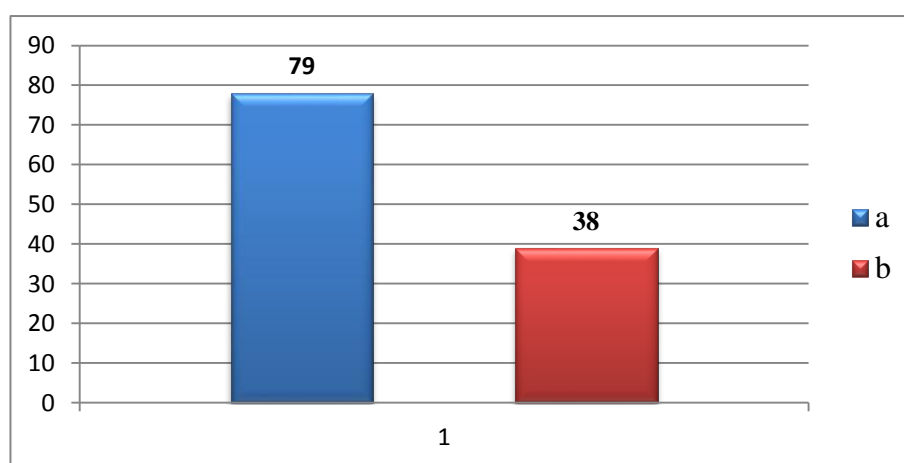

Graf č. 17 - jsem-li ve skupině, kde se mluví vulgárně: chlapci, dívky

Jak chlapci tak i dívky uvedli shodnou odpověď, že se nepřizpůsobí. To napovídá, že vulgarismy používají bez toho, aniž by rozmýšleli co vlastně říkají. Je to jejich spontánní způsob vyjadřování a komunikace.

9) Jaký je rozdíl mezi mluvou doma a ve škole?

Odpověď „*doma je nepoužívám*“ byla nastavena se záměrem, aby se zjistilo, zda jsou dotazovaní doma v používání vulgarismů obezřetní. Anebo je v kolektivu, ve škole, ve volném čase a při svých zájmech zcela běžně používají. Zatím co odpověď „*ani doma je nepoužívám*“ měla signalizovat, že dotazovaní respondenti vulgarismy nepoužívají ani doma, ani ve škole, ani mezi kamarády a ani v jejich blízkém okolí, tedy obejdou se bez nich a mluví slušně.

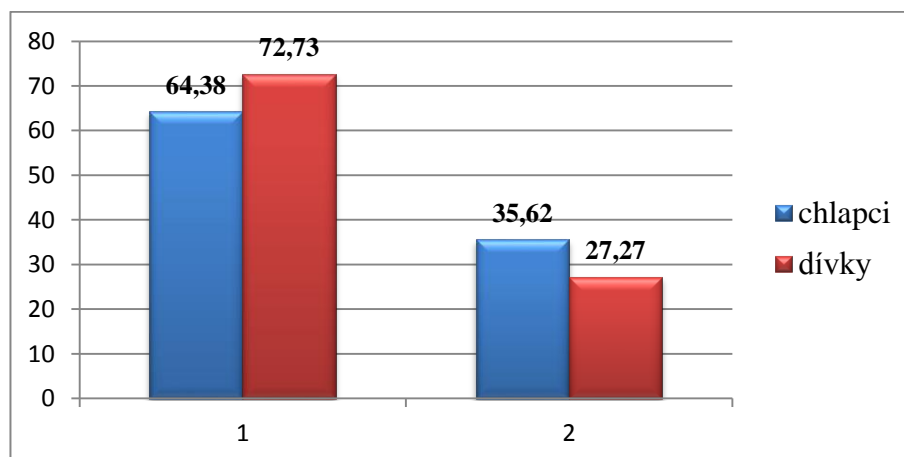
Graf č. 18 - jaký je rozdíl mezi mluvou doma a ve škole

79 (67,52%) dotazovaných zvolilo, že vulgarismy doma nepoužívá a dalších 38 (32,48%) uvedlo, že ani doma vulgarismů neužívá, tedy vulgárně nemluví ani mimo domov.

Jaký je rozdíl mezi mluvou doma a ve škole?			
Odpovědi	Dělení	Pohlaví	
		Dívka	Chlapec
a) doma je nepoužívám	Počet	32	47
	Podíl v %	72,73	64,38
b) ani doma je nepoužívám	Počet	12	26
	Podíl v %	27,27	35,62

Tab. č. 12 - rozdíl mezi mluvou doma a ve škole

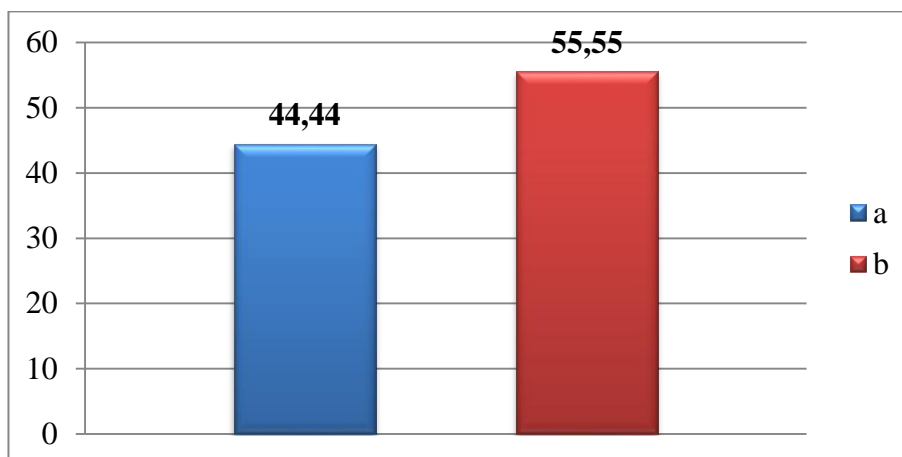
Zde je názorně předvedeno, že jak dívky tak i chlapci se na těchto odpovědích téměř shodli a vyplývá z toho, že jak dívky tak i chlapci s nadpoloviční převahou mluví vulgárně i ve škole.

Graf č. 19 - rozdíl mezi mluvou doma a ve škole: chlapci, dívky

10) Tvým rodičům vadí každý vulgarismus?

Tato otázka měla téměř shodné odpovědi. 52 (44,44%) dotazovaných uvedlo, že rodičům vadí každý vulgarismus, tedy odpověď „ano“. Dalších 65 (55,56%) dotazovaných uvedlo, že rodičům vadí „jen ty nejhrubší“ vulgarismy.

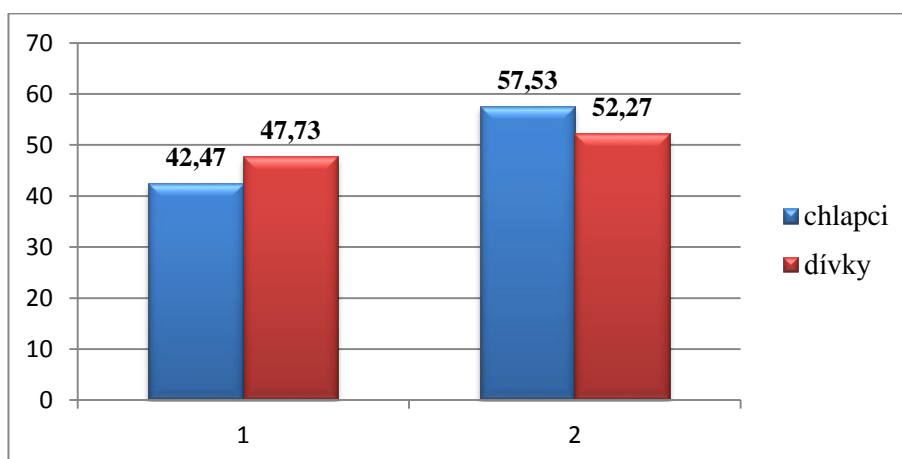
Graf č. 20 - tvým rodičům vadí každý vulgarismus

Jak tabulka naznačuje není žádných větších rozdílů u dívek a ani u chlapců. Z toho je znát, že rodičům používání ani těch nejhrubších vulgarismů u svých potomků příliš nevadí a jsou velmi tolerantní.

Tvým rodičům vadí každý vulgarismus?			
Odpovědi	Dělení	Pohlaví	
		Dívka	Chlapec
a) ano	Počet	21	31
	Podíl v %	47,73	42,47
b) jen ty nejhrubší	Počet	23	42
	Podíl v %	52,27	57,53

Tab. č. 13 - tvým rodičům vadí každý vulgarismus

Zde je graf, který poslouží k názornému shlédnutí zaznamenaných odpovědí u dívek a chlapců. Je zřejmé, že rodiče jsou velice tolerantní k používání vulgarismů svými dětmi. Více jak polovina se v dotazníku přiklonila k tomu, že rodičům vadí jen ty nejhrubší vulgarismy, ale nikde není uvedeno a specifikováno, nebyla vytvořena pomyslná stupnice, která by mohla odstupňovat a blíže specifikovat, které vulgarismy se mohou řadit mezi ty nejhrubší, anebo naopak mezi ty v opačném významu jemnější.

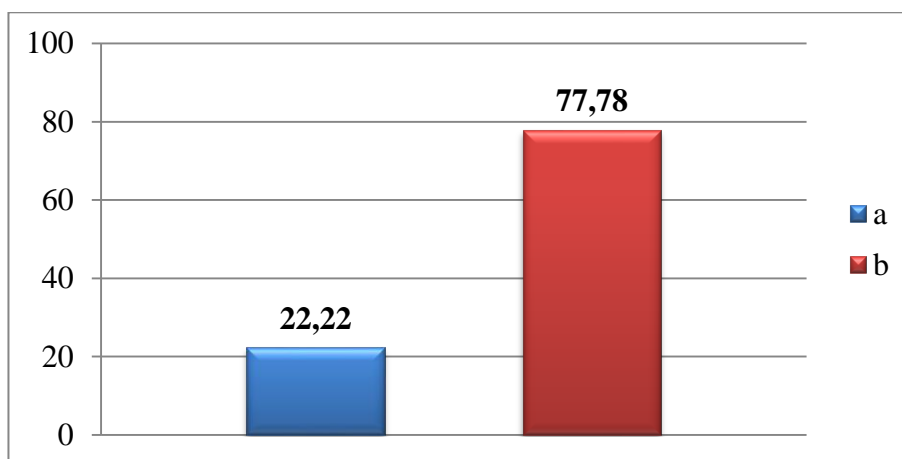

Graf č. 21 - tvým rodičům vadí každý vulgarismus: dívky, chlapci

11) Jak na ně reagují?

Dotazovaní si mohli v dotazníku vybrat ze dvou odpovědí. A to buď, že rodiče ignorují používání vulgarismů u svých potomků, anebo je při použití vulgárních výrazů okřiknou.

26 (22,22%) dotazovaných uvedlo, že jejich rodiče ignorují používání vulgarismů u svých potomků, ale 91 (77,78%) reagovalo v dotazníku na položku „okřiknou mě“.

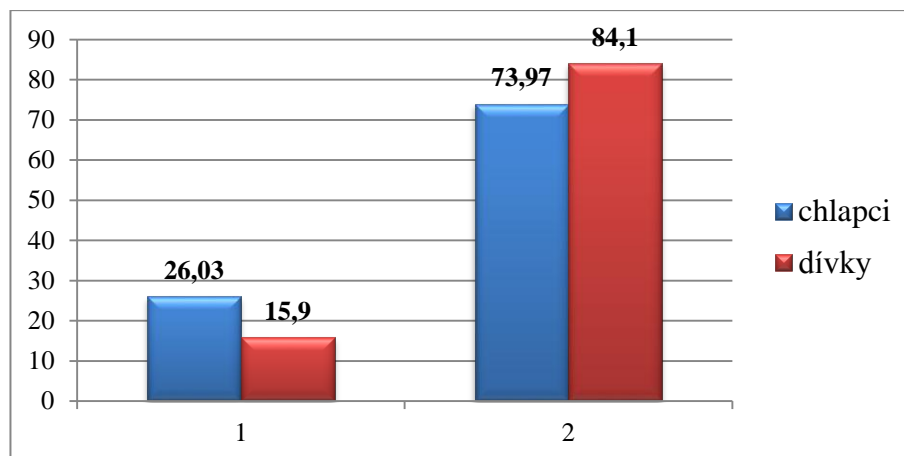

Graf č. 22 - jak na ně reagují

Jak na ně reagují?			
Odpovědi	Dělení	Pohlaví	
		Dívka	Chlapec
a) ignorují je	Počet	7	19
	Podíl v %	15,90	26,03
b) okřiknou mě	Počet	37	54
	Podíl v %	84,10	73,97

Tab. č. 14 - jak na ně reagují

Jak se ukázalo u dívek vulgarita ze strany rodičů je více postihována, než u chlapců.

Graf č. 23 - jak na ně reagují: chlapci, dívky

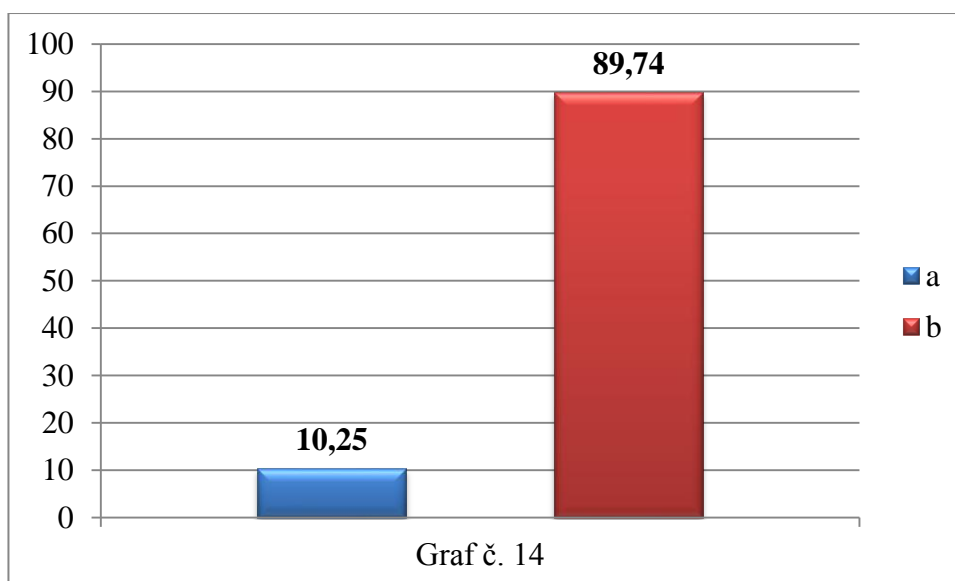
Zde je rozdělení na dívky a chlapce a jak je na první pohled patrné, není velký rozdíl mezi pohlavími a zdá se, že rodiče jak dívek tak i chlapců reagují na vulgaritu stejným způsobem.

19 (26,03%) dotázaných chlapců uvedlo, že rodiče jejich vulgarismy ignorují, tedy jim nevadí a pravděpodobně je i sami používají, zbývajících 54 (73,97%) dotazovaných chlapců označilo druhou variantu odpovědi, která zněla „okřiknou mě“ a zde je zřejmé, že se rodičům používání vulgarismů od svých potomků nelíbí a s největší pravděpodobností jsou i oni sami ve vulgárních výrazech obezřetnější.

Dívky odpověděli na první z možných odpovědí v počtu 7 (15,90%), že jejich rodiče vulgarismy tolerují, ale 37 (84,10%) dotazovaných dívek uvedlo, že je rodiče okřikují. Je zde zřejmé, že je to většina dívek a rodičům se vulgární mluva od svých potomků, ale především od dívek nelíbí.

12) Budeš tolerovat vulgární mluvu u svých dětí?

Tato otázka v dotazníku byla uzavřená, tedy dotazovaní odpovídali „ano, ne“. Zde byla jednoznačně volená nejčastější odpověď b), tedy „ne“. S počtem 12 (10,26%) hlasů jsem zaznamenala odpověď „ano“ a s převahou počtu hlasů 105 (89,74%) byla volena odpověď „ne“.

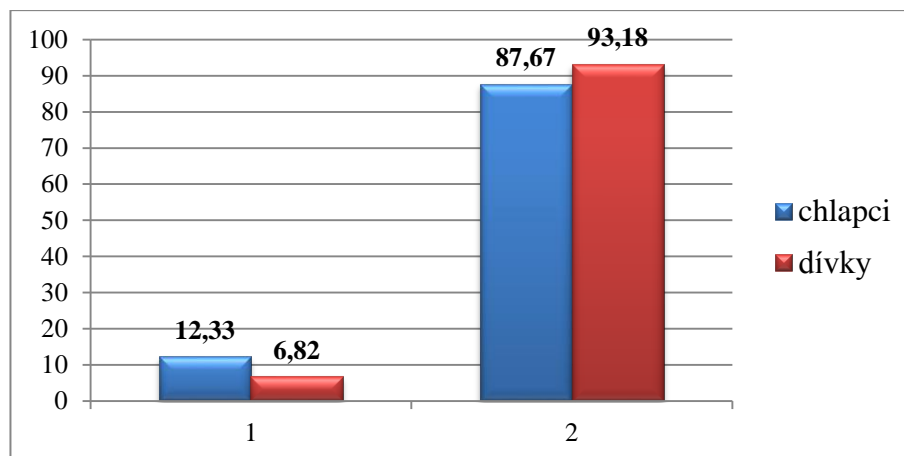

Graf č. 24 - budeš tolerovat vulgární mluvu u svých dětí

Tabulka naznačuje, minimální rozdíly jak u dívek tak i u chlapců, kteří vulgární mluvu u svých dětí tolerovat nebudou.

Budeš tolerovat vulgární mluvu u svých dětí?			
Odpovědi	Dělení	Pohlaví	
		Dívka	Chlapec
a) ano	Počet	3	9
	Podíl v %	6,82	12,33
b) ne	Počet	41	64
	Podíl v %	93,18	87,67

Tab. č. 15 - budeš tolerovat vulgární mluvu u svých dětí: dívky, chlapci

Graf č. 25 - budeš tolerovat vulgární mluvu u svých dětí: dívky, chlapci

Zde je patrná shoda i na grafu, který je rozdělen na dívky a chlapce. 9 (12,33%) chlapců bude tolerantní ve vyjadřování svých potomků a 64 (87,67%) chlapců vulgární mluvu u svých dětí tolerovat nehodlá.

Možná malý rozdíl je patrný, že dívky budou o trochu více dbát, aby jejich potomci mluvili slušně a vulgarismy nepoužívaly. 3 (6,82%) z nich uvedli, že používání vulgarismů u svých dětí nebudou žádným způsobem omezovat, tedy budou tolerantní v používání tohoto druhu vyjadřování, ale naopak většina dívek 41 (93,18%) z nich vulgární vyjadřování akceptovat nebude.

Anketa pro pedagogy

Do výzkumné části závěrečné práce jsem také zvolila anketu pro pedagogy, ve které jsem se zaměřila rovněž na vulgaritu, ale na vulgaritu z pohledu pedagogů. Anketa obsahovala dvě položky, na které se pedagogové stručně rozepisovali. Anketa byla stejně jako dotazník anonymní a byl v ní sdělen záměr, pro který tato anketa bude sloužit.

V první položené otázce jsem se dotazovala pedagogů „*jak často se setkávají s vulgaritou v hodinách*“? Ve druhé otázce jsem požadovala odpověď na otázku „*jak reagujete na vulgaritu u žáků*“?

Na první otázku „*jak často se setkáváte s vulgaritou v hodinách*“? Převažovalo množství odpovědí, které uváděli, že vulgarita se nejčastěji vyskytuje u 1. ročníků, zejména z počátku školního roku. U vyšších ročníků spíše výjimečně. Vulgaritu pedagogové zaznamenávají častěji u žáků učebních oborů a na maturitní nástavbě zcela výjimečně.

Také se často vyskytovaly odpovědi, které naznačují, že polovina žáků je více vulgárních. Jsou to reakce žáků na negativní podněty (např. špatná známka, konflikt se spolužákem) byla zaznamenána odpověď, že vulgarita je u dívek mnohdy častější než u chlapců.

Na druhou otázku „*jak reagujete na vulgaritu u žáků*“? byly nejčastější odpovědi v podobě, že záleží jak hodně vulgární výraz byl použit a na koho byl směřován. Nadávky se snaží pedagogové mírnit slovně, napomenutím žáka, promluvením na žáka, upozorněním s poznámkou, že je to nevhodné a nevkusné. Snaha žákům vysvětlit co je nuceno okolí poslouchat, někdy se i zdrží jakéhokoliv komentáře.

Pedagogové některé výrazy ani nekomentují a snaží se je přehlédnout jako například výraz „*ty vole*“!

ZÁVĚR

Dotazníky vyplnilo 117 respondentů z toho bylo 73 chlapců a 44 dívek. Do dotazníkového šetření byla zapojena mládež prvních, druhých a třetích ročníků učebních oborů a prvního a druhého ročníku denní maturitní nastavby.

Jak již bylo zmíněno, výzkumné šetření bylo prováděno u žáků učebních oborů a maturitních nastaveb. V učebních oborech je převážná většina chlapců, ale na maturitní nastavbě je výsledek počtu žáků velice vyrovnaný.

Věkové složení respondentů bylo velmi rozmanité. Od šestnácti let až po třiatřicet let, přičemž největší počet byl zaznamenán u sedmnáctiletých a devatenáctiletých žáků.

Práce ukázala, že prospěch žáků na Střední odborné škole a Středním odborném učilišti zemědělském se drží na průměrných hodnotách a to jak u dívek, tak i u chlapců. Zřídka žáci dosahují na vyznamenání, zvláště potom chlapci. Žáků, kteří stěží prochází je rovněž značný počet.

Pojem „*vulgární*“ vyvolalo u žáků mnoho odpovědí, které se do značné míry u dívek a chlapců shodovaly. Nejčastěji se dívky i chlapci k tomuto pojmu vyjadřovaly souhlasně ve smyslu „*prosté slovo, prostý výraz, prosté chování, prosté vyjadřování*“. Další asociace, které se žákům vybavovaly v souvislosti s tímto pojmem byla „*drzost, nadávka, nevhodné chování a vyjadřování, nevychovanost*.“

Ani „*vulgarismus*“ nečinil žákům při odpovědích potíže, dívky téměř stoprocentně tento pojem znají, chlapci v nadpoloviční většině rovněž.

Jak vyšlo najevo, chlapci jsou ve vnímání vulgární komunikace ve svém okolí daleko benevolentnější než dívky, neboť se většina z nich přiklání k odpovědi, že je jim to jedno. Naopak dívkám vulgární komunikace vadí, ale našli se i jedinci z řad chlapců i dívek, kterým se dokonce vulgární komunikace v jejich okolí líbí.

„*Nic, neuvědomuju si to*“, tato odpověď převažovala na otázku: „*co ti přináší použití vulgárních výrazů?*“ Dalším důvodem, proč žáci používají vulgární výrazy je pocit uvolnění, ale také pocit vyrovnat se těm druhým.

Pokud se žáci měli zamyslet nad tím, proč jejich spolužáci mluví vulgárně, byly rozdílné odpovědi u dívek, které si nejčastěji myslí, že jejich spolužáci chtějí někam patřit, ale také si

to neuvědomují, že mluví vulgárně. Chlapci se nad touto otázkou vyjadřovali nejčastěji ve smyslu, že si to neuvědomují, nevědí, anebo chtějí někam patřit.

Více jak polovina dotazovaných dívek a chlapců se ve skupině vulgární mluvě nepřizpůsobí. Rozdíl byl zaznamenán u chlapců, kteří pod vlivem skupiny uváděli, že se vulgární mluvě přizpůsobí.

Většina žáků této školy vulgární mluvu doma nepoužívá. Žáků, kteří vulgární mluvu ani doma nepoužívají je méně. Znamená to tedy, že vulgárně nemluví ani ve svém okolí.

Dotazník prokázal značnou benevolenci rodičů v používání vulgarismů u svých dětí. I když často žáci uváděli, že rodičům vadí každý vulgarismus, přesto ve větším počtu bylo uváděno, že rodičům vadí jen ty nejhrubší vulgarismy.

Převažující reakcí rodičů, na použitý vulgarismus ze strany svého dítěte je okřiknutí. U chlapců byla zaznamenána větší tolerance ze strany rodičů, kteří tyto vulgarismy ignorují.

Z práce je patrné, že žáci s velkou převahou nebudou tolerovat vulgární mluvu u svých dětí. Tato odpověď převažovala u dívek, ale i u chlapců.

Také pedagogové uváděli, že vulgarita je součástí vyučovacích hodin, častější u žáků prvních ročníků. V dalších ročnících klesá a na maturitní nástavbě se vyskytuje zcela výjimečně. Vulgární výrazy pedagogové převážně řeší slovní domluvou.

Interpretace výzkumných otázek:

Ve výzkumném šetření jsem se zaměřila na míru používání vulgarity v komunikaci mládeže na Střední odborné škole a Středním odborném učilišti zemědělském v Horních Heřmanicích.

Výzkumná otázka č. 1: *Je vulgarita přímo úměrná prospěchu?*

Otázkou č. 11 zjišťuji, že podle průměrných výsledků, tedy u žáků s vyznamenáním, dvojkami i trojkami 58 (49,57%) respondentů užívá vulgární komunikaci ve svém okolí. Dalších 25 (21,37%) dotázaných vulgární komunikaci neužívá ani doma, ani ve svém okolí.

U respondentů, kteří stěží prochází nebo propadají jsem dospěla rovněž k jednoznačné odpovědi. 20 (17,09%) respondentů rovněž uvedlo, že vulgární komunikaci ve svém okolí běžně užívá a 14 (11,97%) respondentů vulgárně nemluví ani doma, ani ve svém okolí.

Na základě zjištěných výsledků odpovědí respondentů se přikláním k názoru, že vulgarita s prospěchem nesouvisí.

Výzkumná otázka č. 2: *Jsou chlapci vulgárnější než dívky?*

Podle otázky v dotazníku č. 10 a č. 11 jsem zaznamenala, že dívky i chlapci mají ve stejných otázkách shodné výsledné odpovědi. To znamená, že jak dívky tak chlapci v otázce č. 10 v bodě b nejčastěji odpovídali, že pokud jsou ve skupině, tak se vulgární mluvě nepřizpůsobí. 26 (59,09%) dívek a 36 (49,32%) chlapců. Rovněž v otázce č. 10 v bodě c odpovědělo 13 (29,55%) dívek a 15 (20,54%) chlapců, že ve skupině mluví slušně. Odlišnost byla zaznamenána v otázce č. 10 v bodě a. Dívky 5 (11,36%) a chlapci 22 (30,14%) uváděly, že se vulgární mluvě ve skupině přizpůsobí.

V otázce č. 11 uvedlo 32 (72,73%) dívek a 46 (63,01%) chlapců, že vulgarismy sice doma nepoužívá, ale běžně je používá ve svém okolí. 12 (27,27%) dívek a 27 (36,99%) chlapců odpovědělo, že vulgární vyjadřování nepoužívá ani doma, ani ve svém okolí, tedy mluví slušně. Na základě zjištěných výsledků odpovědí respondentů se přikláním k názoru, že vulgarita s prospěchem nesouvisí.

I když v otázce č. 10 bylo menší odlišení, kde dívky uváděly, že ve skupině mluví slušně a u chlapců byla zaznamenána vyšší hodnota u odpovědi přizpůsobím se, přesto mi z těchto výsledků vyplývá, že pohlaví nemá na vulgaritu vliv.

Výzkumná otázka č. 3: *Jsou žáci učňovských oborů vulgárnější než žáci maturitních nástaveb?*

Otázkou č. 10 jsem zjistila, že žáci na maturitní nástavbě zaznamenávali odlišné výsledky od žáků na učňovských oborech. Pouze 8 (14,81%) žáků maturitní nástavby se přizpůsobí vulgární mluvě ve skupině oproti 19 (30,16%) žákům z učňovských oborů. Nepřizpůsobím se uvedlo 33 (61,12%) žáků maturitní nástavby a 29 (46,03%) žáků učňovských oborů a mluvím slušně uvedlo 13 (24,07%) maturantů a 15 (23,81%) žáků – učňů.

Otázkou č. 11 bylo zjištěno, že 37 (68,52%) žáků maturitních nástaveb používá vulgární komunikaci ve svém okolí, 41 (65,08%) žáků učňovských oborů rovněž. 17 (31,48%) žáků maturitní nástavby nepoužívá vulgarismy vůbec a 22 (34,92%) žáků – učňů rovněž vulgarismy nepoužívá.

Ze zjištěných poznatků vyplývá, že žáci maturitních nástaveb sice mluví a používají vulgární komunikaci, ale nepřizpůsobují se vulgární mluvě ve skupině. Žáci učňovských oborů sice uvedli, že se nepřizpůsobují vulgární mluvě ve skupině, ale také jich větší počet uvedl, že ano. Vnímám to tedy tak, že žáci učňovských oborů jsou k používání vulgarismů více nakloněni než žáci maturitních nástaveb.

DISKUZE K ZÁVĚRU

Je patrné že, vulgarita je každodenní součástí naší mládeže a společnosti. Je to velký nešvar v naší společnosti, který se jen velmi stěží odbourává. Ale zase na druhou stranu si dnešní mládež uvědomuje, že vulgárně mluví a dost možná, že vulgární mluva nebude součástí výchovy jejich budoucích ratolestí.

Dá se pochopit, že vulgarismus opravdu někdy přináší pocit uvolnění. Problém nespatřuji v užívání vulgarismů. V každém jazyce se najdou slova méně či více libozvučná, někdy je použití vulgárního výrazu pomyslná třešnička na dortu. Například v případě líčení nějaké zajímavé historky. Ale naše mládež má problém v tom, že vulgarismy nevědomě nadužívá. Jak říkají starší lidé: „ *jako by jim z pusy hejno much vylétlo* “!

POUŽITÁ LITERATURA

FABER, A., MAZLICH, E. *Jak mluvit, aby nás teenageři poslouchali, jak naslouchat, aby nám teenageři důvěřovali*. Brno: Computer Press, 2007. ISBN 978-80-251-1514-5.

HARTL, P., HARTLOVÁ, H.: *Psychologický slovník*. Praha: Portál, 2000. ISBN 80-7178-303-5.

HAVLÍK, R. KOŤA, J. *Sociologie výchovy a školy*. Praha: Portál, 2002. ISBN 80-7178-635-7.

HOSKOVCOVÁ, S. *Vulgarita ve výchově*. *Psychologie dnes*, 2009. č.1, s. 20

CHRÁSKA, M. *Metody pedagogického výzkumu: základy kvantitativního výzkumu*. Praha: Grada Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-1396-4.

KANTOROVÁ, J. aj. *Vybrané kapitoly z obecné pedagogiky I*. Olomou: Hanex, 2008. ISBN 978-80-7409-024-0.

KANTOROVÁ, J. aj. *Vybrané kapitoly z obecné pedagogiky II*. Olomouc: Hanex, 2010. ISBN 978-80-7409-030-1.

KRHUTOVÁ, M. *Útvary českého jazyka: jazykový projev*. Česká zemědělská univerzita v Praze: Praha, 2006. ISBN 978-80-213-1717-8.

LEXIKOGRAFICKÝ KOLEKTIV ÚSTAVU PRO JAZYK ČESKÝ ČSAV, aj. *Slovník spisovného jazyka českého IV, V-Ž*. 1.vydání, 1971 Praha: ACADEMIA, 1971. 21-041-71

MATĚJČEK, Z. *Co děti nejvíc potřebují*. Praha: Portál, 2003a. ISBN 80-7178-853-8.

MATĚJČEK, Z. *Praxe dětského psychologického poradenství*. Praha: SPN 1991b. ISBN 80-04-24526-9.

MATĚJČEK, Z. *Rodiče a děti*. Praha : Avicenum, 1989c.

MELICHAR, J., STYBLÍK, V. *Český jazyk*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, n. p., 1967, 3. doplněné vydání

NAKONEČNÝ, M. *Encyklopedie obecné psychologie*. 2.rozšířené vydání 1., 1997a, dotisk 2003. Praha: ACADEMIA 1997. ISBN 80-200-0625-7.

- NAKONEČNÝ, M. *Motivace lidského chování*. Praha: ACADEMIA 1996b. ISBN 80-200-0592-7.
- NAKONEČNÝ, M. *Psychologie osobnosti*. Praha: ACADEMIA 1995c. ISBN 80-200-0525-0.
- PROKOP, J. *Škola jako sociální útvar*. Praha: Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, 1996. ISBN 80-86039-01-3
- PRŮCHA – WALTEROVÁ – MAREŠ, *Pedagogický slovník*. Praha: 1995. ISBN 80-7178-029-4.
- RÝSOVÁ, K. *Slangový projev mládeže: Slovník současné hovorové češtiny*. České Budějovice: Pedagogické centrum České Budějovice, 2003. ISBN 80-7019-0,13-2.
- SAK, P. *Proměny české mládeže*. Praha: Petrklíč, 2000. ISBN 80-7229-042-8.
- ŠIMÍČKOVÁ – ČÍŽKOVÁ, J., BINAROVÁ, I., HOLÁSKOVÁ, K., PETROVÁ, A., PLEVOVÁ, I., PUGNEROVÁ, M. *Přehled vývojové psychologie*. 2. vyd. Olomouc: UP, 2008. ISBN 978-80-244-2141-4.
- VÁGNEROVÁ, M. *Vývojová psychologie*. Praha: Portál 2000. ISBN 80-7178-308-0.
- VÁGNEROVÁ, M. *Vývojová psychologie I.: Dětství a dospívání*. Praha: Karolinum, 2005. ISBN 80-246-0956-8.
- TAXOVÁ, J. *Pedagogicko psychologické zvláštnosti dospívání*. Praha: SPN, 1987.
- VYBÍRAL, Z. *Psychologie lidské komunikace*. Praha: Portál 2000. ISBN 80-7178-291-2.

INTERNETOVÉ ZDROJE

HOSKOVCOVÁ, S. *Psychologie dnes. Vulgarita ve výchově.* [online]. 2009, č. 1, s. 20. [cit. 6.1. 2009].

Dostupné z: <http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=26752>

KRAMULOVÁ, D. *Psychologie dnes. Vulgarita: užíváme je rádi a stále častěji.* [online]. 2009, č.1, s. 18 – 23. [cit. 6.1.2009]. ISSN 1212-9607.

Dostupné z: <http://www.portal.cz/scripts/detail.php?id=26752>.

SIVEROVÁ, Lucie. *Čeština dívčích blogů* [online]. Brno, 2011. Bakalářská diplomová práce. Masarykova Univerzita. Fakulta filozofická.

Dostupné z: http://is.muni.cz/th/342448/ff_b/SIVEROVA-Bc.diplomova_prace.txt

ULIČNÝ, O. *Eurolingua & Eurolitteraria: Lingvistické a psychosociální aspekty užívání agresivních verbálních prostředků, zvl. vulgarismů, v současné veřejné české komunikaci.* [online]. Technická univerzita v Liberci : Bor, Liberec, 2009. ISBN 978-80-7372-544-0.

Dostupné z : http://kcl.fp.tul.cz/attachments/209_Eurolingua_2009.pdf. (s. 43 – 48).

PRAMENY

VÝROČNÍ ZPRÁVA ZA ŠKOLNÍ ROK 2011 – 2012

Střední odborná škola a Střední odborné učiliště zemědělské, Horní Heřmanice 47

SBÍRKA ZÁKONŮ č. **104**/1991

Úmluva o právech dítěte, Částka 22, s. 503, ČÁST 1, Článek 1

SEZNAM PŘÍLOH

Anketa

Dotazník

Seznam grafů

Seznam tabulek

DOTAZNÍK

Vážení respondenti,

jmenuji se Radka Vrtková a jsem studentkou třetího ročníku Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, oboru pedagogické asistentství. Chtěla bych Vás požádat o vyplnění dotazníku. Jeho účelem je zjistit míru vulgarity v komunikaci mládeže na SOŠ a SOU zemědělském v Horních Heřmanicích.

Tento dotazník je anonymní a Vámi poskytnuté informace poslouží k vyhodnocení studijní hypotézy.

Děkuji Vám za ochotu a trpělivý přístup při vyplňování tohoto dotazníku.

Radka Vrtková

1. *Hodící se zakroužkujte* žena muž

2. *Jaký jste ročník narození?*

3. *Jaký je tvůj prospěch ve škole?*

a) Vyznamenání

b) Dvojky

c) Mám i trojky

d) Stěží procházím

e) Propadám

4. Jsi žákem učebního oboru nebo maturitní nástavby?

5. Co si představíš pod pojmem vulgární?

6. Víš co to je vulgarismus?

a) Ano

b) Ne

c) Nevím

7. Jak vnímáš vulgární komunikaci ve svém okolí?

a) Vadí mi

b) Je mi to jedno

c) Nevadí mi

d) Líbí se mi

8. Co ti přináší použití vulgárních výrazů?

a) Vyrovnání se těm druhým

b) Uvolnění

c) Nic, neuvědomuju si to

d) Zvýšení významů své osoby (připadám si dospělejší)

9. Proč si myslíš, že tví spolužáci mluví vulgárně?

- a) Nemluví
- b) Neuvědomují si to
- c) Imitují dospělé
- d) Chtějí někam patřit
- e) Nevím

10. Jsem – li ve skupině, kde se mluví vulgárně:

- a) Přizpůsobím se
- b) Nepřizpůsobím se
- c) Mluvím slušně

11. Jaký je rozdíl mezi mluvou doma a ve škole?

- a) Doma je nepoužívám
- b) Ani doma je nepoužívám

12. Tvým rodičům vadí každý vulgarismus?

- a) Ano
- b) Jen ty nejhrubší

13. Jak na ně reagují?

- a) Ignorují je
- b) Okřiknou mě

14. Budeš tolerovat vulgární mluvu u svých dětí?

- a) Ano
- b) Ne

ANKETA

Vážení učitelé,

jmenuji se Radka Vrtková a jsem studentkou třetího ročníku Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, oboru Pedagogické asistentství. Chtěla bych Vás požádat o stručné vyplnění této ankety.

Děkuji Vám za Vaši ochotu a trpělivost.

1) Jak často se setkáváte s vulgaritou v hodinách?

2) Jak reagujete na vulgaritu u žáků?

Seznam grafů

Graf č. 1 – Respondenti podle pohlaví.....	30
Graf č. 2 – Respondenti podle věku.....	31
Graf č. 3 – prospěch respondentů.....	33
Graf č. 4 – Průměrný prospěch v učebních oborech.....	34
Graf č. 5 – Průměrný prospěch na maturitní nástavbě.....	34
Graf č. 6 – Učební obor, maturitní nastavba.....	35
Graf č. 7 – Pojem vulgární, dívky.....	36
Graf č. 8 – Pojem vulgární, chlapci.....	37
Graf č. 9 – Vulgarismus.....	39
Graf č. 10 – Vulgární komunikace v okolí.....	41
Graf č. 11 – Vulgární komunikace v okolí, chlapci dívky.....	42
Graf č. 12 – Použití vulgárních výrazů.....	43
Graf č. 13 – Použití vulgárních výrazů - chlapci, dívky.....	44
Graf č. 14 – Proč tví spolužáci mluví vulgárně.....	45
Graf č. 15 – Proč tví spolužáci mluví vulgárně – chlapci, dívky.....	46
Graf č. 16 – Jsem – li ve skupině, kde se mluví vulgárně.....	47
Graf č. 17 – Jsem – li ve skupině, kde se mluví vulgárně - chlapci, dívky.....	48
Graf č. 18 – Jaký je rozdíl mezi mluvou doma a ve škole.....	49
Graf č. 19 – Jaký je rozdíl mezi mluvou doma a ve škole – chlapci, dívky.....	50
Graf č. 20 – Tvým rodičům vadí každý vulgarismus.....	51
Graf č. 21 – Tvým rodičům vadí každý vulgarismus – chlapci, dívky.....	52
Graf č. 22 – Jak na ně reagují.....	53

Graf č. 23 – Jak na ně reagují – chlapci, dívky.....	54
Graf č. 24 – Budeš tolerovat vulgární mluvu u svých dětí.....	55
Graf č. 25 – Budeš tolerovat vulgární mluvu u svých dětí – chlapci, dívky.....	56

Seznam tabulek

Tabulka č. 1 – respondenti podle pohlaví.....	30
Tabulka č. 2 – Věk respondentů.....	32
Tabulka č. 3 – Prospěch respondentů	33
Tabulka č. 4 – Učební obor, maturitní nastavba.....	35
Tabulka č. 5 – Pojem vulgární, dívky.....	37
Tabulka č. 6 – Pojem vulgární, chlapci.....	38
Tabulka č. 7 – Vulgarismus.....	40
Tabulka č. 8 – Vulgární komunikace v okolí.....	41
Tabulka č. 9 – Použití vulgárních výrazů.....	43
Tabulka č. 10 – Proč tví spolužáci mluví vulgárně.....	45
Tabulka č. 11 – Jsem – li ve skupině, kde se mluví vulgárně.....	47
Tabulka č. 12 – Rozdíl mezi mluvou doma a ve škole.....	50
Tabulka č. 13 – Tvým rodičům vadí každý vulgarismus.....	51
Tabulka č. 14 – Jak na ně reagují.....	53
Tabulka č. 15 – Budeš tolerovat vulgární mluvu u svých dětí.....	55

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Radka Vrtková
Katedra:	Ústav pedagogiky a sociálních studií
Vedoucí práce:	PhDr. PaedDr. Václav Klapal, Ph.D.
Rok obhajoby:	2013
Název práce:	Vulgarita v komunikaci mládeže v učňovském zařízení na Střední odborné škole a Středním odborném učilišti zemědělském v Horních Heřmanicích
Název v angličtině:	The vulgarity in communication of youth at the high school and secondary vocational school of agriculture in Horní Heřmanice
Anotace práce:	V této práci se zabývám vulgární komunikací mládeže na Střední odborné škole a Středním odborném učilišti zemědělském v Horních Heřmanicích, mládeží, vlivem rodiny na komunikaci mládeže, vlivem kamarádů, školy, mimoškolními aktivitami, verbální komunikací mládeže. V teoretické části se zaměřuji na vliv těchto činitelů v souvislosti s vulgární komunikací a vyjadřováním mládeže. Na teoretickou část navazuje část praktická, kterou tvoří výzkum, jehož hlavním cílem je zmapovat používání vulgární komunikace u mládeže.
Klíčová slova:	Mládež, rodina, škola, mimoškolní aktivity, verbální komunikace mládeže, vulgarita, slovník mládeže.
Anotace v angličtině:	My project focuses on vulgar communication of youth at The High School and Secondary Vocational School of Agriculture in Horní Heřmanice and on influence of family on the youth communication, on influence of friends, school, and free-time activities and on verbal communication in general. In the theoretical part I focused on the influence of these factors in relation to the vulgar communication and the speech of youth. The practical part which follows on the theoretical part is consisting of the research. Its main aim was to chart the use of vulgar expressions in communication of youth.
Klíčová slova v angličtině:	youth, school, extracurricular activity, verbal communication of youth, vulgarity, vocabulary of youth
Přílohy vázané v práci:	Anketa, Dotazník, Seznam grafů, Seznam tabulek
Rozsah práce:	76 stran
Jazyk práce:	český